

Hasan ekmecelioğlu

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

22.11.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aaah

Yepyeni bir güne,
Bir yıl daha kocayarak,
Bulutların ardından,
Gülümseyecektir güneş.

Biz ise sonumuza doğru,
Adım, adım yaklaşırken,
Aratmayacakmış gibi geçmiş,
Coşkuyla karşılayacağız gidişimizi.

Sevinir, kasılır, gururlanırız,
Bir dirhem, artarken mallarımız.
Lakin fark edip, üzülmeyiz,
Her gün eksiliyor diye ömrümüz.

Mülk için kırar dökeriz etrafı,
Kahreder nefsimizi biriktiririz.
Yaşanacakları yaşamadan,
Belki de, boylarız öbür tarafı.

Antakya; 14.12.2011

Hasan Çekmecelioğlu

Abla

Ağlamasına dayanmam dediğin,
Hastalığıını bilip de üzülmeyesinden,
Çekindiğin babam;
Meğer sen üzülmeyesin diye,
Hastalığıını bildiğini gizlemiş hepimizden.

Biliyor musun gidişine o kadar ağladı ki,
O dağ gibi görünen koca adam.
Dimdik durmaya çalışırken,
Gözyaşları boncuk, boncuktu,
Süzülerek dökülen aksakallarından.

Annemse bir gelip, bir gidiyordu.
Bazen vakurdu, teselli ediyordu etrafı
Bazen de kopuyordu ortamdan.
Anımsayınca da birden o titrek sesiyle,
İsmi ha bire sayıklıyordu.

Ah be Abla! Yaşamadan gidilir mi?
Hep başkaları için mi adanır ömür.
Tam huzura ereceğiz derken,
Nasıl biter, nasıl gidersin be abla,
Kısacıkmiş şu ömür.

Sizlere, çocuklarıma doyamadım dedin ya,
Düğümlendi kelimeler boğazımda
İşte o anda konuşamadım ki abla,
Hiç birimizde doymadı ki sana, diyemedim.
Halen de yankılanıyor sesin kulaklarımda.

"Acı, sahibinin yüreğinde sızıdır" derler.
Ama biliyorum abla; her doğan ölür.
Yinede sensizliğe alışmak zordur be abla,
Çünkü yitirince sevenlerini yaşayan,
Aşlın da ölen yaşayanın kendisi olur.

Defne; 16.06.2016

Hasan Çekmecelioğlu

Acıtan Gözyaşları

16 Ekimde;
Kaydı ellerimden,
Tepetaklak oldu sağlığım.

Düşken;
Kimine kara,
Kimine tatlı gülüştüm.
Düşten, düşerek ayıldım.

Ah belim.
Yerdeyim, yıkıldı hayallerim.
Kırıldım;
Ama bir tek kendime,
Kırılmama kırıldım.

Yanı başımda sevdiklerim.
Acılar içinde kıvrılırken,
Sabır da verdi yaradanım.
Ondandır yitmedi umutlarım.

Metindim;
Acıtmadı içimi hiç bir şey.
Annemin yaşlı gözlerle,
Bana bakışı kadar.
Yakmadı da canımı,
Ne kemik kırığı,
Ne neşter kesigi,
Babamın gözünde gördüğüm.
Gözyaşı damlası kadar.

10.12.2010; Antakya

Hasan Çekmecelioğlu

Adam Gibi Öleyim

Babayım, babam gibi;
Tek varlığım, çocuklarım.
Onlar için yaşarım.

Ben üzüntümde susarım.
Düğümleir boğazımda kelimeler,
Konuşursam ağlarım.

Sevinçliyse bilin ki;
Tebessümle yetinemem,
Kahkahayla gülerim.

Gururlanırsam;
Göz yaşlarımdan utanmam,
Hüngür, hüngür ağlarım.

Yaşayacaksam şayet;
Hayatımın anlamı olmalı,
İnsanlık için, insanca yaşayayım.

Öleceksem de;
Saygı duyduğum değerler için, olmalı ölümüm.
Onurumla; adam gibi öleyim.

Antakya; 18.04.2007

Hasan Çekmecelioğlu

Af Ola

Tanla başlar her günümüz
Ağlama sesiyle de ömrümüz.
Koşar, koşar çabalarız
Güneşimiz batar,
Hedefe ulaşmaz yolumuz.

Her şey benim diyerek,
Önceki kervanlar gibi yanılırız.
Bizim olmayanlar için,
Birbirimizin düşman olur
İhmal eder, kan döker, kırar, kırılırız
Umduklarımızı düşünürken bile
Ansızın vademiz gelir
Yerlere, cansız yığılırız

Hıstandır, ardımızda bıraktığımız.
Asılmış, gergin yüzler
Ağızda kalmışsa, sıkılmış dişler
Belki de bir iki damla gözyaşı,
Yanaklarımıza usulca düşer.

Ne kadar biriktirsek te
Avuçlarımız boş, açık
Tenimiz solgun ve soğuk,
Burada biter yaşam piyesi
Sürçü lisan ettiysek af ola
Düşer toprağa bedenimiz
İşte ömrümüzün son perdesi
Veririz en son aldığımız nefesi.

Antakya; 06.03.2013

Hasan Çekmecelioğlu

Ağırırma Gider

Alınanım ben, alınan.
Tahmin edemeyeceğiniz kadar.
Çünkü onuruma dokunur,
Şize vız gelen laflar.
Ustaca sıkıştırıldığı zannedilerek,
Kelimeler arasına sokuşturulan imalar.

Kırılanım ben, kırılan
Çam kadar, belki de ondan da beter.
İnsanım, ağırırma gider.
Doğrularca, anlaşılmadan yerilmek.
Benim için ölümdür, ölümden de beter.
Haklıyken, namertlerce haksız gösterilmek.

Kızgınım ben, kızgın.
Haksızlığa susanları üzecek kadar.
İnanın yüreğim cız eder.
Kahredemez beni hiçbir şey, mazlumun gözyaşı kadar.
İnancıma tiksindirmez beni pislikler;
Kul hakkı yiyen mahluklar kadar.

Defne; 18/11/2021

Hasan Çekmecelioğlu

Ağıt

Ağıt; ığlıktır, tepkidir.
Canlar için yakılır.
Sevilenler gidince eyvah!
Yürekten, ta derinden,
Bir paranı söküp götürür.
Yaşamda, gidene dair her şey
Paylaştığın ne varsa ah! ..
Onunla özdeşleşir, onu çağırıştırır.
Anımsandıka gözler dolar,
Benzin solar, için burkulur.
Tatlı anlar bile yazık,
Hayale gelince, sadece ve sadece,
Derin bir acı ve ızdırap verir.

Antakya; 01.11.2007

Hasan ekmecelioğlu

Aha Son Durak

Şonuma doğru,
Öyle hızlı koşuyorum ki
Sanırım keyfim acımtırak.

Başkalarına ne kadar yakınsam,
Kendime bir o kadar uzak,

Ertelemekteyim hayatı,
Başkaları için varım.
Kendim içinse kalsın bırak

Bu dünya ne kadar tatlıysa da,
Güzellikleri bir o kadar tuzak.

Herkes kendi derdinde,
Kimin umurundaki varlığın,
Ha varsın, aha son durak.

Antakya; 30 Nisan 2010

Hasan Çekmecelioğlu

Anlayamadınız mı?

Unutmayın hainler.
Nice şehitler verdik,
Bu topraklar uğruna

Vatanı kutsal bildik.
Bilsin bizi düşmanlar.
Can veririz, uğruna.

El çekin yeter dedik.
Bizi, bize kırdıranlar,
Daha duymadınız mı?

Bizim vatan bölünmez.
Aymazca uyuyanlar,
Anlayamadınız mı?
Antakya; 20.10.2007

Hasan Çekmecelioğlu

Anne

Anlatırdın bana,
Hatırlarımda
Uyuklarken ninniler söylerdin kulağıma.
Tarlada yaşadığın yorgunluğu
Görsem de anlayamazdım.
Çocuklar yorulmaz ki anne
Hani sen derdin ya
Canları büyük, cüsse küçük diye
Doğru, doğru anne.

Toprağı eşelemek,
Oyun gibi gelirdi bana.
Hani hep söylerdin ya
Baba / anne olunca bileceksiniz,
Sizin için yaptıklarımızı.
Yine sen haklı çıktın.
Çocuklar öğretti anne,
Nasıl uyku girmemiş gözlerinize.

Antakya; 10 Mayıs 2009

Hasan Çekmecelioğlu

Annem Özel mi

Dokunsa ağrılar diner
Yüreği kocaman bir yer
Dizinde uyumak güzel
Bütün anneler böyle mi?
Yoksa annem özel mi?

Annem çok güzel aşçıdır
Hamuru umutla açar
Pilava sevgiyi katar
Bütün anneler böyle mi?
Yoksa annem özel mi?

O gülünce güller açar
Etrafına neşe saçar
Şefkatlidir bakışları
Bütün anneler böyle mi?
Yoksa annem özel mi?

Antakya; 01.09.2008
Hasan ÇEKMECELİOğLU

Hasan Çekmecelioğlu

Antakya

Bilirim; memleketimin zater kokan, dağ eteklerini.
Antakya Kalesi, Senpiyer Kilisesini,
Dünya' da sayılı Arkeoloji Müzesini,
Habibi Neccarı ve Kerametini.

Bilirim; Kenti ikiye bölen Asi'nin çalgınlığını,
Altınçay' da, altın ararken,
Göçük altında kalan kadınlarımızın ağıtını.
Çekmece' den Asi'ye dökülen Hanna çayı efsanesini.

Bilirim; Apollon ile Daphna'nın,
Ölümsüz aşklarına mekan olan Harbiye' yi
Harbiye'nin Şırıl, şırıl akan şelalesini,
Şeyh Yusuf Hekimi ve Tababetini.

Bilirim; gar sabununun hoş kokusunu.
Cevizli biber, çökelek ve humusun nasıl yendiğini.
Sarma iç(kısır) ve kağıt kebabının,
Tandırdada pişen, biberli ekmeğin mis gibi tadını,

Bilirim; hamarat ellerin,
Açtığı içli köfteyi, namı diğer oruğu,
Söfralara en son çıkan,
Baş solist; peynirli künefenin kıvamını.

Bilirim; Antakya'mın mozaiğini,
Birleşerek yükselen, çan, hazan ve ezan seslerini,
Medeniyetler Şehri Antakya da yaşamı,
Yaşayan o güzelim insanların, hümanistliğini.

Antakya; 30.05.2007

Hasan Çekmecelioğlu

Antakya da Yaşam

.....Antakya'm, cennetten bir mekân,
Çekmece doğduğum yerdir.
.....Nutkumdur, benim için medarı iftihar.
Eşitlik ve barış ilkesidir,
.....Tutkusudur Antakyalının kardeşçe yaşam.
Kadın ile erkeği medenidir.
.....Antakyam; Antakyadır hoşgörüye misal.
Mutfağı türlü, türlü lezzet kokar.
.....Kültür farkını, özde zenginlik kılan.
En yüce değer; hoşgörü ve sevgidir inan.
.....Yan yanadır burada çan, hazan ve ezan
Candır bizim için; Yakup, Corc ve Hasan
.....Anlayacağın kardeşlik burada doğdu.
Ebedi olsun; Antakya'mız da, bu huzurlu yaşam.

Antakya; 15.12.2011

Hasan Çekmecelioğlu

Arz ı hal

Ahlar ile dost oldu Şu beden.
Biraz erken mi oldu neyse, neden?
Ama ne geldiyse başa biliyorum ki
Hepsi kusurdan hepsi benden.
Biraz gz, biraz el, birazda dilden.

Ağrılar yatıya gelmiŐ gitmez ki ne etsem.
İlkin belden tuttu savurdu kader.
O yetmezmiŐ gibi kt üstüme Çeker.
Bırakmadı ağızda sağlam diŐ, gözlerde fer.
Ama olsun pak yeni don hepsine değer.

İbnü'l-Arabî'ye dayanır soyum, nesebim.
Ehlibeyt sevgisiyle yođrulmuŐ fani bedenim.
Biliyor ve inanıyorum ki; Ali sevgisi yoksa,
AteŐten hacla, orucla kurtulamaz cesedim.
Nafiledir, heba gider bütün amellerim.

Yüce Rabbim; Őikayet değil bunlar arz ı hal.
Sen ganisin;malı, mlk İsteyene ver.
Benim için; rızan dünyaya bedel
Hakikatten ayırma, istediğin illeti ver.
ektiklerim verdiklerine olmaz ki bedel.

Defne;08.03.2021

Hasan ekmecelioğlu

Aşığım

Aşığım ben;
Fezanın nakşına,
Güneş'in şuasına,
Şimşeg'in çakışına,
Bedir'in doğuşuna,
Yağmur'un yağışına,
Aşığım ben, aşığım.

Aşığım ben;
Doğanın döngüsüne,
Çölüne vahasına,
Dağın ovasına,
Toprağın taşına,
Denizdeki kumuna,
Aşığım ben, aşığım.

Aşığım ben;
Dünyanın iklimine,
Baharına yazına,
Kavuran sıcağına,
Kışına ayazına,
Tipisi boranına,
Aşığım ben, aşığım.

Aşığım ben;
Havadaki kuşuna,
Denizdeki yosuna,
Ormandaki yapıya,
Ovadaki kuzuya,
Kovandaki arıya,
Aşığım ben, aşığım.

Aşığım ben;
Ülkeme ordusuna,
Köyüne çiftçisine,
Fabrikası işçisine,
Hekim ile Hâkimine,
Sanat'a sanatçıya,
Aşığım ben, aşığım.

Aşığım ben;
Okula öğrenciye,
Öğretmene veliye,
Kitaba kalemine,
Tarih ile Cebire,
Tahtaya tebeşire,
Aşığım ben, aşığım.

Aşığım ben;
İnsana insanlığa,
Kızılı, karası, beyazına,
Beraberlik ve birliğe,

Alevi ile Sünni'ye,
Sevgiye kardeşliğe,
Aşığım ben, aşığım.

Aşığım ben;
Muhammede abasına,
Musa'ya, اساسına,
İsa'ya anasına,
Davut'a nağmesine,
Ehli Beytin soyuna,
Aşığım ben, aşığım.

Antakya; 24 Ocak 2008

Hasan Çekmecelioğlu

Atalarımız Soruyor

Ağaç olup dallandık.
Kimimizin babası öldü,
Anamız öldü ağladık.
Kimimiz Çanakkale' de çatıştık,
Vatan uğruna şehit düştük.
Kimimiz Yemen çöllerinde,
Susuz ve açtık.
Hepimiz, Kurtuluş Savaşında,
Mustafa Kemal ile yandaştık.
Kimimiz namus için,
Diyar, diyar dolaştık.
Hepimizin, vicdanı paktı.
Alnımız;
Anamızdan emdiğimiz süt gibi aktı.
Hedefimiz;
Mirasımız olan sizlere,
Çanakkale de, Sakarya'larda,
Kanımızla, canımız pahasına,
Savunduğumuz, bu topraklarda,
Kardeşçe yaşayacağınız,
Huzurlu bir vatan yaratmaktı.
Sizlerden, beklentimiz;
Bizi ağlayarak, anmanız değil,
Kolaya kaçıp, anıt dikmeniz hiç değil,
Hak aşkına, anlayın artık! .
Biz zoru başardık.
Geleceğimiz olan, sizlere,
Layık olduğu,
Çağdaş medeniyetler seviyesine.
Alıp, götürünüz diye,
Pırıl, pırıl bir ülke emanet ettik.
Peki siz; ne yaptınız?
Huda aşkına! desenize! ....
Vicdanınız rahat mı?
Başınız dik, alnınız pak mı?
Dökülen kanımız, canlarımız, helal mi?
Hadi artık, söylesenize.

Antakya; 14.03.2007

Hasan Çekmecelioğlu

Atam

Korkma demiştin.
Korkmuyorum inan,
Sönmeyecek yüreğimdeki öfke ve ateş,
Memleketi perişan edip, bu hale getirenleri;
İnan o kadar anıyorum ki,
Dilimde tüy bitecek.

Hasan Çekmecelioğlu

Atatürk

Ulu Önder Atatürk' ün ölümü üzerine söylenenler derlenerek, aşağıda sunulmuştur.

(1922'de Türk ordularının zaferi neticesi Anadolu'daki emelleri gerçekleşmeyen İngiltere'nin Türk düşmanı olarak bilinen Başbakanı Lloyd George, Parlamento'da kendisine yöneltilen suçlama ve tenkitleri şöyle cevaplandırmıştır) :
'Arkadaşlar, yüzyıllar nadir olarak dahi yetiştirir. Şu talihsizliğimize bakın ki o büyük dahi çağımızda Türk Milleti'ne nasip oldu. Mustafa Kemâl'in dehasına karşı elden ne gelirdi.
(D. Lloyd George, İngiltere Başbakanı, 1922)

Bir ulusun hayatında bu kadar az sürede bu denli kökten değişiklik pek seyrek gerçekleşir... Bu olağanüstü işleri yapanlar, hiç kuşkusuz kelimenin tam anlamıyla büyük adam niteliğine hak kazanmışlardır. Ve bundan dolayı Türkiye övünebilir.
(Eleftherios Venizelos, Yunanistan Başbakanı, 1933)

Bir insana ölümünden sonra bu derece sevgi ve yas gösterileri yapılması milletler tarihinde az görülen şeylerdendir.'

(ATHINAİKA, Atina, 12 Kasım 1938)

'Atatürk'ün Türkiye'de yaptığını hiçbir tarafta, hiçbir kimse yapmadı: Ne Cavour, ne Cromwel, ne de Washington... Atatürk'ün bulduğunu, hiç kimse bulmadı ve Atatürk'ün yaptığını da hiç kimse yapmadı. İlham ettiği kimselere ve kendi prensiplerine göre yarattığı yeni kuşak, O'nun eserine devam edecektir.'
(Tipos Gazetesi)

İngiliz, Fransız ve İtalyanları Anadolu'dan uzaklaştırıp bizi de yenince,, karşımızda sıradan bir adam bulunmadığını ve O'nun gerçek yaratıcı kudretini kavramaktan uzak kalmış olduğumuzu kabul ettik. (1938)
(Yorgi PESMAZOGLU, Yunan Ekonomi Başkanı)

Çok, pek çok devrimciler görüldü. Fakat hiçbiri Atatürk'ün cesaret ettiği ve muvaffak olduğu şeyi yapmadı.'
(Messenger D'Athenes, Yunanistan Gazetesi, 11 Kasım 1938)

Tarih, silinmez harflerle bu devlet adamın ismini hakedecektir. Atatürk bir halk adamıdır. Kırılmaz azmi, keskin zekâsı ve kudreti kendisini yendiği alın yazısının önüne getirmiş, böylece yeni Türkiye'nin yaratıcısı olmuştur.
(Yugoslavya, Politika Gazetesi, 11 Kasım 1938)

Sakarya Savaşı, Sakarya Zaferi, yirmi yaşımın en kuvvetli hatırası olmuştur. O zamanlar, kendi kendime diyordum: Acaba ben de ulusumu böylesine seferber edemezmiyim, onun ruhuna kurtarıcı hamleyi, bu dizgin tanımaz ihtirası aşılazamaz mıyım?

(Habib BURGİBA, Tunus Devlet Başkanı, 1965)

Atatürk, tarihin her devresi için, insanlığın bir mucizesidir.
(Suriye)

Atatürk'ün ölümü yalnız Türk Milleti için değil, onun örneğine çok muhtaç olan bütün Doğu milletleri için en büyük kayıptır.
(ELEYYAM Gazetesi, Şam- 1938)

Vatanını muhakkak bir parçalanmaktan kurtararak gemisini güvenilir bir limana götürdükten sonra milletinden bir taht istemedi. O, kelimenin bütün anlamıyla bir insan, eşsiz bir dahi, kahraman bir asker ve siyaset adamı idi. Hayatını milleti'nin mutluluğuna adadı, bu uğurda genç yaşta hayata gözlerini kapadı.
(Elifba Gazetesi, Şam- 1938)

O'nun ölümü, dünya için de derinliği ölçülmez bir kayıptır.
(Sovyetler)

Adı, Türk Milleti'nin millî kurtuluş savaşında ve Türkiye'nin siyasi alanda yeniden örgütlenmesine gayet sıkı bir surette bağlı olan Kemal Atatürk'ün ölümü gerek Türkiye için, gerekse bütün dostları için derinliği ölçülmez bir kayıptır. Türk Milleti'nin en samimi dostları arasında bulunan Sovyetler, zamanımızın bu örneksiz devlet adamının öneminden dolayı derin bir acı içindedirler.
(İzvestia Gazetesi, Moskova, 1938)

Atatürk, dünya üzerinde yeni bir devir açmış bir insandır. Ben, O'nun Türk kadınlarına hak vererek ve bir ülkede anayı, yakışır olduğu yüceliğe erştirerek Batı'ya ders verdiğini nasıl unuturum.
(Uluslararası Kadınlar Birliği Delegesi, Prenses Aleksandrina)

Romanya'da Atatürk'ün ölüm haberi geldiği gün, bütün okullarda dersler tatil edildi.
(Romanya-Rador Ajansı: Bükreş)

Milletimiz, en büyük Türk'ün karşısında kederli bir saygı ile eğilmektedir.
(Romanya)

Atatürk, başı dumanlı doruklarda yüce bir dağ tepesidir. Siz O'na yaklaştıkça o yükselir ve aranızdaki mesafe sonsuza değin aynı kalır. Devirlerinde büyük gözüken, zamanla küçülen benzerlerinden farkı budur ve böyle kalacaktır.
(Arriba Gazetesi, Portekiz, 1938)

Uzun bir yol aşılmış, yüce bir eser ortaya konmuş, bir çok zaferler elde edilmiştir. Bütün

bunlar Atatürk'ün eseridir.
(Polanya, Kurjer Warzavski Gazetesi)

O, Türkiye'yi kurmakla bütün dünya uluslarına Müslümanların seslerini duyuracak kudrette olduğunu ispat etti. Kemal Atatürk'ün ölümüyle Müslüman dünyası en büyük kahramanını kaybetmiştir. Atatürk gibi bir önder önlerinde bir ilham kaynağı olarak dikildiği halde Hind Müslümanları bugünkü durumlarına hâlâ razı olacaklar mı?
(Muhammet Ali Cinnah-Kaidiâzam, Pakistan Cumhurbaşkanı, 1954)

Bizim aslımız rengi uçmuş bir kıvılcım iken, O'nun bakışı ile cihanı kaplayan ve aydınlatan bir güneş haline geldik.
(İkbal, Pakistan Millî Şairi)

'Atatürk'ün yaptıkları insanoğlunun kolay kolay yapabileceği şeylerden değildir. O; büsbütün başka bir insandı.'
(El-Mısri Gazetesi, Mısır, 11 Kasım 1938)

Türkler, Atatürk'ü olağanüstü bir tutkunlukla seviyorlar. Bursa'ya giderken trende rast geldiğim bir çocuğa İstanbul veya Ankara'dan hangisini sevdiğini sordum. Çocuk Ankara'yı sevdiğini söyledi. Nedenini sorduğumda: 'Ankara'da Atatürk bulunduğu için..' cevabını verdi.
(Mısır, El Bela Gazetesi)

Yüzyılımızda, 'olmayacak hiçbir şey yoktur' şeklindeki tarihi gerçeği isbatlayan ilk adam olmuştur.
(Eski Ujsag. Macar.)

Budapeşte, 20 (a,a) - Macar ajansı tebliğ ediyor:
Başvekil İmredi, Atatürk'ün cenaze törenini yapılacağı 21 Kasım Pazartesi gününü Macaristan'ın millî yas günü sayarak bütün memlekette resmi binalara siyah bayraklar çekilmesini emretmiştir. Harbiye Nazırı ve Budapeşte Belediye Reisi de, askeri binalar ve belediye binaları için aynı kararı almışlar ve Belediye Reisi ayrıca, halkı da siyah bayrak çekmeye dâvet etmiştir.
(Namzetti Ujsang Gazetesi, Budapeşte-1938)

Dünyanın çok nadir yetiştirdiği dahilerdendir. Dünya tarihinin gidişini değiştirmiştir.
(An Nahar, Beyrut)

Yüzyıldanberi Küçük Asya'nın çıkardığı en büyük lider.
(The Japan Chronicle, Kobe)

'Hayatının sonuna kadar milleti'nin mutlak güveni ile kurduğu devletin başında muzaffer kumandanının kişiliği, eşi görülmemiş bir karakter örneğidir.'

(Comte Carlo Sforza, İtalya Eski Dışışleri Bakanı)

Üstün iradesi, tükenmez cesareti ve eşsiz sezış ile hasımlarını dize getirdi. Fazilet ve ciddiyeti, üç yılda memleketine yalnız askeri, aynı zamanda tam ve doyurucu bir siyasi zafer kazandırdı.

(F. Perrone Di San Martino, İtalyan Yazarı)

'Atatürk'ün ölümü ile dünya büyük bir liderini kaybetti.'
(Gazeta Del Popolo Gazetesi, İtalya, 11 Kasım 1938)

(Lozan Üniversitesi salonunda, Lozan Türk Talebe Cemiyeti'nin hazırladığı törende.)
'Siz Türk gençleri, bugün Büyük Şef'inizi kaybettiğinizden dolayı ne kadar ağlasanız haklısınız. Üniversite, sizin bu büyük yasınıza katılmaktadır. Atatürk'ün bu Büyük Adam'ın hayatını burada az bir vakit içinde bildirmeye imkân yoktur. Bu dâhinin, vatanının tarihinde işgal ettiği parlak sayfaları size hatırlatmak isterim. Türkiye'yi yaratan, tarihimizin bu en Büyük Adam'ın başımı en derin hürmetle eğerek selâmlarım.'
(Profesör MORRF)

'Atatürk, bir medeniyet kaynağı idi.'
(İsviçre)

Modern Türkiye'nin yaratıcısı Kemal Atatürk'ün eserleri, memleketi için yaptıkları İsveç'te çok iyi bilinmektedir. Atatürk'ün liderliği altında Türkiye'nin kalkınmasını, fevkâlâde ileri hamlelerini hayranlıkla takibettik. Atatürk'ün, hukuk alanında olduğu gibi, diğer alanlarda da getirdiği reformlarla Türkiye, içinde bulunduğu çok zor durumdan kurtarılıp kuvvetli ve güvenilir temeller üzerine yerleştirilmiştir.
(ERLANDER, İsveç Başbakanı)

'Mustafa Kemal Atatürk, kuşkusuz 20. yüzyılda dünya savaşından önce yetişen en büyük devlet adamlarından biri, hiçbir millete nasip olmayan cesur ve büyük bir inkılâpçı olmuştur.'
(Ben Gurion, İsrail Başbakanı, 1963)

'Atatürk, askeri dehâ ile devlet adamı filozof dehâsını toplamıştır.'
(İspanya)

İslam dünyasının büyük insan yetiştirme gücünü yitirdiğini öne sürenler, Atatürk'ü hatırlamalı ve utanmalıdırlar.
(Tahran Gazetesi, İran, 1939)

Atatürk'ün ölümü dolayısı ile Kraliyet Sarayı Şehinşâhi ve hükümet bir ay resmî yas ilân etmiştir. Majeste Şehinşah, gömme töreninin sonuna kadar İran'da askerî ve resmî binalar üzerinde ve yabancı ülkelerdeki İran temsilciliklerinde bayrakların yarıya

indirilmesini emir buyurmuşlardır. Bu irade-i Şehinşahî bugün bütün gazetelerde ilân edilmiştir.
(Tahran)

Bugün Türkiye, büyük ve yeni bir memlekettir. Ve savaş sonrasının dehşet, sefalet ve bitkinliğinden çıkmış olan bu yeni Türkiye, Atatürk'ün dimağında vücut bulmuştu. O, bu Türkiye'yi kendi elleriyle dünyaya getirdi.
(Dela Mail Gazetesi)

Kadınlar başka hiçbir ülkede bu kadar hızla ilerlememişlerdir. Bir ulusun bu derece değişmesi, tarihte, gerçekten eşi olmayan bir olaydır.
(İngiliz, Daily Telgraph Gazetesi)

Atatürk, yalnız Türk Milleti'nin değil, özgürlüğü uğruna savaşan bütün milletler önderiydi. O'nun direktifleri altında siz bağımsızlığınıza kavuştunuz. Biz de o yoldan yürüyerek özgürlüğümüze kavuştuk.
(Bayan Sucheta KRIPALANI, Hint Parlamento Heyeti Başkanı)

Denilebilir ki onsuz, İslâm alemleri yolunu bulabilmek için elli yıl daha bekleyecekti.
(Fransız, Berthe Georges-Gaulis)

Atatürk öldü. Barış kubbesinin Doğu sütunu yıkıldı. Artık evrende barışı kimse garanti edemez. Nitekim Avrupalı devlet adamları; O'nun 1930'da yaptığı uyarı ve tavsiyeleri dinlememiş ve dünyayı 1939 yılında ikinci büyük savaş felâketinin içine sürüklemişlerdir.
(Fransız Gazetesi Sanerwin)

Tarih çok büyükler gördü. İskenderler'i, Napolyon'ları, Washington'ları gördü. Fakat yirminci yüzyılda büyüklük rekorunu Atatürk, bu Türk oğlu Türk kırdı.
(L'Illustration, Fransa)

'Atatürk, yirminci yüzyılın en büyük mucizesidir.'
(National Tidence Gazetesi, Danimarka, 11 Kasım 1938)

Eğer tarih bir kalbe sahip olsaydı, Mustafa Kemal'i mutlaka kıskanırdı.
(Tchang Yang Yee Pan Gazetesi, Çin, 1958)

'Atatürk, bütün Asya kıtasının Ata'sıdır.'
(Çin)

'Biz Çinliler, hepimiz bu yasa katılıyoruz. Zira büyük bir milletin, çok sevilen Büyük Ata'sının ölümü, yalnız Türkiye için değil, aynı zamanda bizim kıtamızda ve bütün

dünyada büyük bir boşluk bırakmaktadır.'
(Çin Basını)

'Hiç bir ülke, Atatürk'ün Türkiye'sinin gördüğü değişiklikleri bu kadar hızlı bir şekilde görmemiştir. Bugünün Türkiye'sinin tarihi Mustafa Kemal'in tarihidir.'
(Dness Gazetesi, Bulgaristan, 11 Kasım 1938)

Türkiye'nin uluslararası ünü, prestij ve otoritesi durmaksızın yükselmiştir. Milletine bu kadar az zamanda bu ölçüde hizmet edebilen tek devlet adamı Atatürk'tür.
(Libre Belgique Gazetesi)

Bir yenilginin uçurumuna düştüğü halde, ilkin neticesiz sanılan İstiklâl Mücadelesini yapan Türk Milleti, önünde saygıyla eğilmeden bu satırlara son veremez. Zafer neşesiyle kendinden geçmiş bir diplomasinin kararını 'hayır' diyerek yırtmak ve yüzlerine fırlatmak örneğini biz Almanlar, Türklere borçluyuz.
(Alman Askeri Dergisi Vissen Und Vehr)

Benim üzüntüm iki türdür; önce böyle büyük bir adamın kaybından dolayı bütün dünya gibi üzgünüm. İkinci üzüntüm ise, bu adamla tanışmak hususundaki şiddetli arzumun gerçekleşmesine artık imkân kalmamış olmasıdır.
(Franklin ROOSEVELT, A.B.D. Başkanı)

Hasan Çekmecelioğlu

Ateş Bilmezden Geleni Yakar

Ten farklı da olsa
Anneler gıptayla bakar
Çocuğa kıymık batsa,
Ana yüreğinde şimşek çakar

Renkler değişse de
Kan yinede, kırmızı akar
İnsanlık tende değil,
Özde, öz yüreğe bakar

Dil farklı da olsa
Ateş düştüğü yeri yakar
Gözyaşının dili yok ki
Acıda ağıtlar yürekten çıkar

Sözler anlaşılmasa da
Feryatlar yürek yakar
Kulun ne dediğı değil,
Nerede, nasıl davrandığı vakar

Din farklı da olsa
Bütün yollar, Yaradan'a çıkar
Kimi nerede yaratmış, O bilir
İnsanda takvaya bakar

İbadet değişse de
Mazlumun ahı, zalimi yıkar
Ateş bilmeyeni değil,
Asıl bilmezden geleni yakar.

Antakya; 14.04.2012

Hasan Çekmecelioğlu

Ay Nasıl Doğsun

Öyle kurgulayın ki
Düşünce hapsedilmiş,
Özgürlük asılmış olsun.
Ve hayal yasak,
Düşler ölü doğsun.

Varsayın ki sonsuz evrende;
Doğa insana inat,
Derelerini kurutmuş,
Denizler donmuş olsun.
Güneş sönükse,
Ay nasıl doğsun.

Bir düşünün ki
İnsanların yüreğinden,
sevgi, kardeşlik kalkarsa,
Savaş nasıl çıkmasın.
Ve gençler uyutulup,
Beyinleri yıkanırsa,
İçgüdüler nasıl hakim olmasın?

Bunlarla da;
Yaşanır mı bu evrende?
Hadi Allah kurtarsın!

Antakya; 12.05.2010

Hasan Çekmecelioğlu

Aynıdır Hislerimiz

Doğarken ağlıyordum.
Çevremde herkes gülüyordu.
Yaşama sırası varmış
Ama ben bilmiyordum.
Sevgi yaratılmış ki
Yaşarken haz duyalım.
Ölümse geride kalanlar için,
Acı, ayrılık ve hüzün.

Farklı da olsa, rengimiz
Toprağadır son yolculuğumuz
Nerede ve nasıl olursa olsun
Yaratanadır ibadetlerimiz.
Acıda feryadı, sevinçte nidayı
Ayrı söylese de dillerimiz
Aslında farklı değil ki
Birbirinin aynıdır hislerimiz.

Ey insanlar, uyanalım.
Hepimiz faniyiz, ölümlü.
Yarın dönülmeze göçer gideriz.
Madem sevgi yaratılmış
Hadi birlikle yaşlanalım.
Bu dünya herkese yeter.
Hadi, el ele tutuşalım, tutuşalım ki.
Dostça, barış içinde
Sevgiyi, üstün kılalım.
Gelin kardeşlerim gelin
Hoşgörüyle kucaklaşalım.

Antakya; 14.04.2008
Hasan ÇEKMECELİOĞLU

Hasan Çekmecelioğlu

Ayrılık Acısı

Ölüm ansızın, çığlık olup gelir.
Vade tamam ise eğer.

Beden; körpede olsa nafiye,
Yinede cansız, toprağa düşer

Haberi bile haneyi viran,
Darmadağın etmeye, yeter.

Ayrılık acısı, yürekte kordur.
Ölümden beter eder.

İşte o anda terk edilen,
Gidendir, gidenmiş meğer.

Gidense yaşayanın yüreğinde,
Can bulur, hasretle tüter.

Bir döngüdür şu yaşam.
Zamansa, böylece akıp gider.

Bu kervan ne bizimle başladı,
Nede bizimle biter.

Antakya; 16.03.2012

Hasan Çekmecelioğlu

Babam

Ulu bir ınardın.
Sabır küpü desem,
Abartmış olmazdım.
Sığındığım limandın.
Fırtınalar kopsa, aldırmazdım.
Babam! ..
Sırtımı yasladđđım dağdın.
Afetler vız gelirdi,
En şiddetli depremlerle sarsılmazdın.
Sen ki;
Kaçtığımda sığındığım,
Korktuğumda sarıldığım,
Daralınca soluduğum,
Damarımda taşıdığım,

Ulu ınarım,
Sığındığım limanımda,
Sırtımı dayadığım,
Kadını alayım.
Sana kurban olayım.
Susma, ksme! ...
Hznle bakmasın gzn,
Konuş,cevherden değerli her szn.
Babam, güzel babam! ....

Hani herkese anlattđđın,
Bize yol olarak bellettiğin,
Hazreti Eyyüp'n ilacı,
Biliyorum baba, biliyorum.
Sabrın tadı, çok acı.

Ne olursun baba,
Gzn yaşlı bakma,
Ciğerimi dağlayıp, yakma,
Ne olursun, ne olursun baba,
Beni yalnız bırakma....

Antakya; 02.03.2007

Hasan ekmecelioğlu

Bahar Var

Yaprak mı dökmüş
Yoksa soyunuyor mu
Soğuk günlere ağaçlar.
Onlarda mı haber almış
Yoksa göçüyor mu
Sıcak iklimlere kuşlar
Bilmezler mi ki
Her sonbahar son değildir.
Eylül' ünde de doğan var
Ve eğer;
Kışa ayaza inat,
Hala ekiliyorsa tohumlar.
Ve hala;
Yüreklerde yeşeriyorsa
Güzelliklere dair umutlar.
O vakit bilinsin ki
Önümüz de bahar var.

Antakya; 16 Eylül 2009

Hasan Çekmecelioğlu

Bahtiyar

Beni bütün benliğimle,
Ama çağa ve zamana uygun,
İki büklüm, ezilerek değil.
Bütün zorlukları aşarak,
Alnın açık, kafan dimdik,
Yaşatabiliyorsan eğer?
Rahat uyurum." demişti..
Onu kaybettiğim gün,
Seni bulduğum Atam...
Kurduğu ülkede,
Gösterdiği amaç ve hedefle,
Sahiplenirsek eğer,
Yükselerek, aydınlanır bu vatan.
Bizler de bahtiyar oluruz.
Anladın mı oğlum?
Canım BAHTİYAR....
10.11.1998; Antakya

Hasan Çekmecelioğlu

Beddua Edersin

Uyan! Ey insan oğlu uyan!
Adem ve Havva'dan yaratıldık bilirsin
Dünya hepimize yetmiyor gibi
Hır çıkarıp savaşırsın.
Sonra da suçlusunu oymuş, onlarmış gibi,
Yıllara, dünyaya beddua edersin

Okula gönderirler.
Adam ol, rahat yaşa diye
Sadece sınıf geçersin.
Bir baltaya sap olamadıysan eğer
Suçlusunu oymuş, onlarmış gibi
Yıllara, dünyaya beddua edersin.

Umutların, hayallerin vardır
Hayata bir yerden dalarsın
İşin rast gitmez de teperse bir gün,
Hesap, kitap bilmem demezsin
Suçlusunu oymuş, onlarmış gibi
Yıllara, dünyaya beddua edersin.

Zararlı ne varsa, yer içersin
Sihhatin yerindeyse eğer
Kadir, kıymet bilmezsin
Yatağa düştün mü hemen
Suçlusunu oymuş, onlarmış gibi
Yıllara, dünyaya beddua edersin.

Başında beynin vardır.
Ama zahmet edip kullanmazsın.
Kulağın vardır ama duymazsın
Göçüp gidenleri görürsün de
Gördüklerinden ders almazsın
Yinede suçlusunu oymuş, onlarmış gibi,
Yıllara, dünyaya beddua edersin.

Hasan çekmecelioğlu
Antakya; 14.12.2007

Hasan Çekmecelioğlu

Ben Bir Faniyim

Bende çocuktum,
Koklamaya kıyamadığınız çocuklar gibi.
Sonra genç oldum.
Her şeyi yıkarım sanan sizler gibi.
Doğanın gereği yaşlandımsa
Geçmişimi unuttum sanmayın.

Yapım ve mantığım gereği
Hep dindirmeye çalışırım öfkelerinizi,
Hep dinlerim dertlerinizi
Sinirlerim alınmış dedimse de.
Benimde insan olduğumu unutmayın.

Umursamaz takınıyorsam.
Görüp, duyduklarımı.
Anlamamış gibi yapıyorsam,
Etrafımdaki entrikaları.
Ortalık alevlenmesin diyedir.
Sakin aptalım sanmayın.

Kusursuz değilim elbet.
Bende aciz, fani bir kulum.
Rabbim sabır vermiş,
Şükürler olsun bende mesudum.
Öfkeyle kalkmam ki zararlı olmayım.
Mevla'm buyurmuş.
Kimseye kötülük yapmam.
Beladan kurtuluşu bulayım.

Defne;13/08/2021

Hasan Çekmecelioğlu

Benzeşme

İnsanlar; şu kocaman dünyada
En çok sevdikleriyle benzeşiyorlar.

Altın ve Gümüşken ellerdeki paralar;
Kâğıda dönüştürdü egemenler.

Ah kendini elinde tuttuğu kaymelere,
Benzetecek kadar önemseyenler.

Bilmez misiniz ki? Öbür tarafta geçmez,
Geçmez, taptığınız şu akçeler.

Elbet istisnası olacaktır, vardır da;
Ama sayıca azdır benzeşmeyenler.

Gerisi günümüz parası gibidir;
Emekçiye uzak, diğerine yakın dururlar.

Görüntü şık, dilleri tatlıdır belki de,
Ya içleri, dışa görünmeyenler.

Öyle kötü duruma geldik ki;
Bilinmez neye duyarlı insanlar.

Artık değerli olan kendileri değil ki;
Taşdıkları sıfırlar, hakkı verilmeyen unvanlar.

Antakya; 2 Mayıs 2009

Hasan Çekmecelioğlu

Beraberdik Sorun Çıkmadı

Vatan sevgisidir, hayatımın anlamı
Esaret içindeyse, neyleyim yaşamı
Boynumun borcudur bu, incitmem atamı
Ölürümde böldürmem, şu aziz vatani

Her karış toprağı can - kan ile alındı.
Nice pir – evliya - ermiş mekân edindi.
Şu dünyada eş - benzeri yaratılmadı.
Ölürümde böldürmem şu aziz vatani.

Bu vatan hepimizin böyle kalmalı
Kilim gibi türlü kültürlerle bezeli
Bu birlik inadına kardeşçe sürmeli
Ölürümde böldürmem şu aziz vatani.

Gele gele beraberdik sorun çıkmadı
Vatan mı daraldı, beyinler mi bulandı
Atalarımız can, kanlarıyla kazandı
Ölürümde böldürmem şu aziz vatani.

Antakya; 12.08.2010

Hasan Çekmecelioğlu

Beyhude

Anne, baba, olunca çocuklar;
Anlıyor geçmişte söylenenleri,
Onlara anlamsız gelen,
Bir takım ifadenin,
Söyleniş sebebini.
Eyvah! ..
Yitirince anlıyoruz ancak,
Neler, neler kaybettiğimizi,
Zamanında değerini bilmeden,
Beyhude geçirdiğimiz,
O kısacık ömrümüzün kıymetini.

Hasan Çekmecelioğlu

Camlarım

Herşeyim camlarım.
Hayata bağlayan,
Sizlersiniz canlarım.
Sizinle dünya tertemiz.
Ne olur bırakmayın,
Sizsiz ne yaparım, ben deniz.
Kırılırsanız şayet,
Gözlerimi üzersiniz.
O kadar ağlarlar ki canlarım,
Acıyı yüzme bilmem,
Göz yaşıma boğarsınız.

Antakya; 01.06.1988

Hasan Çekmecelioğlu

Canlar Yanar mı?

Allah'ı bilen kullar,
Nurundan yarattığı,
Muhammedi ondan ayrı tutar mı?
Allah aşkına canlar, ayrı tutar mı?

Muhammed'i seven;
Mübarek bedeninden parça olan,
Fatıma anamızı üzer mi?
Söyleyin canlar, üzer mi?

Cenneti isteyen;
İki cihanın gençleri,
Hasan ile Hüseyin'i katleder mi?
Huda aşkına canlar, katleder mi?

Allah'ın Resulünden Şefaata dileyen;
Onun emaneti olan,
Ehlibeyte hıyanet eder mi?
Eder mi canlar, hıyanet eder mi?

İlme talip olan;
O şehre girmek için,
Kapıya yönelmez mi?
Söyleyin canlar, yönelmez mi?

Besmele çeken;
Ba' yı, ba' nın altındaki noktayı,
Bilmezden gelip, hiçe sayar mı?
Bilmez mi canlar, bilmez mi?

Kur' an ı okuyan;
Enbiya arasında,
Senin, benim diye ayırım yapar mı?
Tanrı aşkına canlar, yapar mı?

Takva sahibi olan;
Tek çiftten yaratılmış kulları,
Farklı, farklı sayar mı?
Sayanın imanı, canlar tamam mı?

Ahret' e inanan;
Zulmedip,
Canları diri, diri yakar mı?
Söyleyin canlar, yakar mı?

Muhammed Ali' nin sevgisiyle,
Alev, alev yanan yürekler,
Coşkun sular ile söner mi?
Söner mi ha canlar, söner mi?

Barış, Kardeşlik söyleyen diller,
Dostluk kokan türküler,

Ateşlerde yanar mı?
Söyleyin canlar, canlar yanar mı?

Antakya; 08.05.2007

Hasan Çekmecelioğlu

Çare Yok

Âdeme üflendi emaneten bu ruhumuz.
Bindiğimiz gemide meçhuledir yönümüz.
Bizden yöne esse de yeller gülse yüzümüz.
Kısa bir seyahattir biçilen şu ömrümüz.

Bilmediğimiz bir rıhtımdan başlar yolumuz.
Şu bitmez sandığımız yaşam turumuz.
Ö dümene ne kadar sarılsak ta değişmez.
Çare yok ki son bulacak yolculuğumuz.

Defne;16.05.2017

Hasan Çekmecelioğlu

Çekinirim

Gül yüzünü görünce;
Bir heyecandır alır,
Sarar bütün benliğimi
Hülyalara dalar, dalar giderim.

Kopar içimde fırtınalar,
Dalgalar yükselir,
Hayalimden geçen yelkenler,
Çalkalanır ruhumun derinliklerinde,
Benliğimle boğuşurum.
İçimse kıpır, kıpır
Kanat çırpan, kuş misali
Yerinden, fırlayacak gibidir yüreğim.

Ah o bakışlarınsa yaraya tuz;
Kasırgalar yaratır içimde,
Çekilir dermanım dizlerimden
Buz keser her yanıma,
Usul, usul terlerim.

Öyle bir an gelir ki
O tatlı gülüşün cesaret verir.
Güneşim olur doğarsın
Her yan baharmış gibi,
Gönlümde çiçekler açar,
Uçuşan kelebekler misali,
Gülücükler saçarım.

Ayaklarım yerden kesilir.
Esen rüzgârla dalgalanır uçarım.
Sesin, sessizliği bozan cıvıltıdır,
Şözlerin, koparır beni rüyadan,
İrkilir, kendime gelirim.
Toprağa akar heyecanım.
Durulur ortalık, sakinleşirim

Bilirim, bilirsin duygularımı
Ama inan bir tanem,
Seni ne çok sevdiğimi
Yinede söyleyemem, çekinirim.

Antakya; 14.04.2009
Hasan ÇEKMECELİOĞLU

Hasan Çekmecelioğlu

Çiçekten Diken / Dikenden Gül

Gül; hoştur, zariftir.
Adına türküler yakılmış,
Sevilen cananlar,
Hep ona eş tutulmuş,
Yaşanan en büyük hasretler de,
Güle, goncaya çekilmiş.
Bülbüllerin türkülerinde;
Goncaya duyulan özlem çığırışmış.
Gül; hoştur zariftir.
Kokusuna doyum olmaz ama.
Aslında dikendir, inkâr edilemez.

Üzüm tatlıdır lezizdir.
Özü sofralarda sunulur.
Tanrıya duyulan en derin sevgi,
Şarhoşlukla anılır.
İnsanı mest eden en güzel şarap,
Üzümden, sıkılıp yapılır.
Üzüm tatlıdır lezizdir.
Tadına doyum olmaz ama
Ağacı çalıdır, odundur.
Aynı ağaçtan sirke yapılır içilmez.

Kabil, Âdem babamızın oğludur.
Bundan sual olunmaz.
Yeryüzündeki ilk cinayet onundur.
Babası buna kail olmaz.
Ham, Nuh peygamberin oğludur.
Yaptıkları babasının şanına yakışmaz.
Azer ise; Halilullahın babasıdır.
Allah'ı bile tanımaz.
Oğlu Hz. İbrahim;
İslam'ın kaynağıdır inkâr edilemez.

Bazı güzeller var ki;
Gözün gördüğü, güzellikleri yadsınmaz.
Yaptıkları çirkinlikler ise
İnsanlığa, insan olana yakışmaz.
Öğle de çelimsizler var ki;
İçleri altın gibi, değer biçilmez.
Asıl olan özdür, iç güzelliğidir.
Şekle, şemale bakılmaz.

Sevgi göstermelik değildir.
Eş dost hatırı için sevilmez.
Sevenden sebep sorma,
Bu işin hikmeti, mantığı bilinmez.
Düşüverdi mi yüreğe od,
Gönül mantık, ferman bile dinlemez.

Mert olan ha benim diyendir.
Babam, atam buydu demez.

Cömertlik ve cesaret, Tanrı vergisidir.
Unutulmadığı gibi, sonradan öğrenilmez.

Antakya; 20.07.2007

Hasan Çekmecelioğlu

Çocuğunda Biçersin

Öyle verimli ki ekenekleri
Ovadan geniştir yürekleri
Anne, babaya karşı
Ne istersen ekersin
Zamanı gelir,
Boy verir ekinlerin
Çocuğunda biçersin
Ö anın hasadı bereketlidir
Yaptığın cezandır/ödülündür bilesin
Gülse ektiğin, ekin
Katıla, katıla gülersin
Dikense serptiğin tohum
Vay anam vay
Ne hallere düşersin

Antakya; 08.08.2008
Hasan ÇEKMECELİOĞLU

Hasan Çekmecelioğlu

Çocuk Yaşta Gelin

Ne tuhafsın, bre peder.
İki yıl bakmamak için,
Çocuk yaştaki kızı;
Gel, gelde ellere ver.

Hasan Çekmecelioğlu

Çocuktan Öğrenmek

Ne kadar sıkıysa,
Büyüklerin nasihatleri.
Bir o kadar incitiyormuş,
Küçüklerin söyledikleri.
Bilsem dinlemez miydım?

Ah nereden bilebilirdim ki
Çocuklarımdan duymazdan önce,
Anneme, babama söylediklerimin,
Bu kadar ağır geldiğini,
Bilsem söyler miydım?

Ama öğle bir güzel öğrettiler ki
Küçük dediğim, şu çocuklar.
Yıllar önce;
Babamın öğretemediklerini

10.12.2010; Antakya

Hasan Çekmecelioğlu

Dikkat Dediler

Mihnetle yaşama, yürek dayanmaz.
Ecel beklenerek, ömür yaşanmaz.
Ah ile yaşanmış, günler sayılmaz.
Ruhuma bedenini, terk et dediler.

Kibirle parayla, adam olunmaz.
Adam Âdem ise, pulla satılmaz.
Haddini bilense, geri itilmez.
Âdem'e cenneti, terk et dediler.

Zekâtın ilmindir, versen eksilmez.
Biri görsün diye, secde edilmez.
Hudâ'dan gayrisin, boyun eğilmez.
İnsana kibir'i, terk et dediler

Yiğit olan yiğit, haktan erinmez.
Gaddar'a zayıfın, hakkın yedirmez.
Kimsenin haremin, helâl getirmez.
Ele - bele - dile, dikkat dediler.

İşte hakkın yolu, buyur ederiz.
Muhammed Ali' den, medet dileriz.
On iki İmamı, rehber biliriz.
Sorana doğruyu, bellet dediler.

Çekmeceli derki, affın bekleriz.
Mağfiretin yok ise, heba gideriz.
Cenneti cemalin, nasip dileriz.
Doğruya mükâfat, irem dediler.

Antakya; 02.02.2011

Hasan Çekmecelioğlu

Dünya

Sen ne güzelsin,
Yeşilliklerle süslenir,
Akarsularınla hayat verirsin.
Canlılara ana gibisin,
Her ihtiyacı karşılar,
Hiç kimseyi yalnız bırakmazsın.
Doğanı, biteni besler,
Öleni kalbine gömersin.

Antakya; 1988

Hasan Çekmecelioğlu

Dünyada Azdır İyiler

Bir gün rastlarsan eğer,
Gerçek dost olabilecek birine,
Kaçırma ha tutun eteklerine,
Kaçırır, kaybedersen eğer,
Başkasını bulamazsın ki
Çünkü azdır dost olabilecekler.

Dost bulmuşken bil kıymetini,
Yanılsan da, asla yanıltma çevrendekileri.
Dürütlük en değerli hazinendir,
Namusunsa onurun.
Yaptıkların aynadaki yansımandır.
Ne görmek istediğini kendin düşün.

Şahsına biçtiğin pahaadır,
Ele yaptıkların, onlara verdiği değer.
Asla unutma ki
Saymayı bilen ancak sayılmaya değer.
Yoksa, postunun ölçüsüdür ölçün.
Dünyada ki kadrin ise eksi değer.

Hasan Çekmecelioğlu

Ey İnsan

Önce çiçekler gibi açarsın,
Her gören sana gıptayla bakar.
Sonra da yavaş, yavaş solarsın,
Yerden bitmeler bile laf sokar.

Doğanın kuralıdır doğarsın,
Ailen gözleri gibi bakar.
Gün geçer serpilir, gelişirsin,
Akıllı, geçmişten küpe takar.

Sen; bu döngünün bir parçasısın.
İnsanlar, payına düşeni yaşar.
Eh! Emek eder, yorulur toplarsın,
Kibrit çöpü hayalini yıkar.

İsmin yakışmalıdır, insansın;
Zerrecik bile canını sıkar.
Tez yönünü doğru seçmelisin,
Yoksa o ateş, cismini yakar.

Varken gücün seni aldatmasın,
Sinek bile nefesini tıkar.
Bre! Bolca vaktin var mı sanırsın?
Ecel ansızın boğazın sıkar.

Defne;14.12.2018

Hasan Çekmecelioğlu

Gazzeli Çocuk

Ben Gazzeli çocuk;
Hiroşima da yaktılar anne,
Yaktılar o küçücük bedenimi.
Henüz unutmamıştım ki
Irakt'a beni yaşamdan koparan
O şarapnel parçalarını,
Ve henüz tanımamışken,
Savaşlar çıkarıp,
Silah satışlarından semirenleri.
Hani Afrika' da, Gazze de
Biz çocukları; açlığa, yoksulluğa
Ölüme mahkum edenleri.
Ben Gazzeli çocuk
Yine namlular üstümde,
Üşürken, uyurken vurdular
Vurdular, vurdular anne beni
Gazze de parçaladılar
Herkes izlerken parçaladılar anne
Yaşam ve sevgi dolu
O minicik, minicik yüreğimi.

Hasan ÇEKMECELİOĞLU
12.01.2009

Hasan Çekmecelioğlu

Gelin Kim

Ah baba, ben neyim?
Yanımdaki adam kim?
Niçin bütün bu giydiklerim?
Söyle baba! ! ! !
Neden zorlama gülücüklerin?
Sesin çıkmıyor.
Neden titriyor ellerin?
Yoksa ben miyim?
Söyle baba! ! ! !
Ben miyim gelin?
Keşke sorsaydın be baba?
Şimdi benden kaçırmaz,
Kızarmazdı o güzel gözlerin.
Söyle baba! ! ! !
Annemden sana yadigâr mıyım?
Ya annemden bana yadigâr kalan,
Nerede o bezden bebeklerim?
Sakın ha baba sakın! ! ! !
Onları da üzmeysin.

Antakya; 07.07.2011

Hasan Çekmecelioğlu

Gözü Olanımız Görüyordu

İnsanoğlu ihtiyaçtan kürkü sardı bedenine.
Hayatta kalmak içinde et yedi.
Ateşi ısınmak için buldu,
Kimseyi yakmak için kullanmazdı.
Ta ki menfaat, tamah, hırs,
Güç ve para, araya girene kadar.

Hırsını kontrol edemeyince Ademoğlu,
Lanetlediği şeytana döner birden.
İçinde barındırdığı kötülükler,
Meydana çıkarır aniden.
Uğruna can veren kardeşinin,
Tenine bakar, asar.
İrkına bakar, keser.
İnancına bakar, yakar.
Düşüncesine bakar,
Zindanlarda çürütür körpecik bedenleri.

Medeniyet geldi diye sevinmiştik.
Doruğundaydı sevdamız.
İnsanı Yaradan'dan ötürü, hep sevdik.
Seveceğiz de onlara inat.

Uyutulup, param parça olsak ta,
Gözü olanımız görüyordu.
Hayvanların hemcinsine yapmadığını, yapıyordu.
Allah korkusu ve insanlıktan yoksun,
İnançlarımızı menfaatleri uğruna istismar edenleri.

Petrol ve erk için;
Kan gölüne çevrildi coğrafyamız,
Oysa Filistin de katledilen bebekler bizim.
Suriye de kesilip, yurdundan sürülen de biz,
Irak ta parçalanan bedenler,
Yurdumda toprağa düşüp,
Şahadet mertebesine erenlerde biziz biz.

Yüreğimi acıtıyor, izlenmek.
Kimedir o insan hakları?
Her şehit haberi alındığında.
Ciğerim pare pare oluyor.
Sokaklarda yaşanan sefaleti.
Güpegündüz, yapılan kıyım ve vahşeti.
Ben görürüm de, nerede Birleşmiş Milletler?
Nasıl, neden görmez, kör olası medeniyetler?

Defne; 05.08.2015

Hasan Çekmecelioğlu

Gülsen

Sen gülsen şad olurum.
Gönül bahçem gül açar.
Diken bana vız gelir.
Gülüşün ışık saçar

Sen gülsen şen olurum
Hülyan bana gül tutar
Hicran yakar, zor gelir
Vuslat ömre can katar

Sen gülsen saz olurum
Diyar, diyar gezerim
Tepe bayır düz gelir
Yola nota dizerim

Sen gülsen söz olurum
Dillere takılırım
İlham bana bir gelir
Ağıt olur yakarım

Sen gülsen lal olurum
Dilim susar göz bakar
Beden bana dar gelir
Ruhum tenden tez çıkar

Sen gülsen mest olurum.
Kalbim sevginle atar.
Ölüm senden hoş gelir.
Cilven bana yas tutar

Antakya; 16.11.2012

Hasan Çekmecelioğlu

Haddimi Bilirim

Şair değil,
Çalakaşem yazarım.
Aruzu duyar,
Hece vezninden kaçarım.
Ustalara saygım var.
Haddimi bilir, affı mı dilerim.
İnsana, insanlığa aşkımdandır,
Şiir, şiir diye sayıklarım.
İlhamdan yana esenleri
Arada bir karalarım.

13 Ekim 2011; Antakya

Hasan Çekmecelioğlu

Hadi Glmse

Canıma eşim,
Herkesten yakınım,
Güzel kardeşim.
Derdine derman olayım.
İste, sana kurban olayım.

Neden asmişsin suratın,
Niçin çatılmış kaşın?
Söylesene, hadi söyle.
Nerede o eski bakışların?

Pos pembe olmasa da etrafın,
Yinede yitmesin umutların.
Her şeye, herkese inat,
Yüzünden eksil olmasın gülüşlerin.

Umut besle yarınlara,
Hadi glmse,
Glmse ki taze kalsın hayallerin,
Ve renkleri solmasın glşlerinin.

Defne;14.03.2018

Hasan Çekmecelioğlu

Hani Var Ya

Atalarımın kanıyla;
Kuruldu bu cennet vatan.
Rahat yaşıyorsak eğer;
Bunu sağlayan Atam
Hani o Anadolu' ya,
Samsundan güneş gibi doğan,
Çanakkale'yi düşmanlara,
Hainlere mezar eden,
Hani var ya Sakarya da,
Dumlupınar da destan yazan,
Mustafa Kemal Paşam
Ruhun şad olsun Atam! .

Antakya; 25.08.2008
Eyyüp Bahtiyar ÇEKMECELİOĞLU

Hasan Çekmecelioğlu

Hasan Emmi

Hasan Emmi;
Çocukları üzerine titrerdi.
Biri üzülse, o ağlardı.
Defalarca gördüm.
Çocuklarına biri yaklaşırsa,
Panter gibi atılır, aslan gibi kükrerdi.
Bir ara sordum.
Beni sever, yeğenim derdi.
Hasan emmi çocuklar;
Baktım gözleri buğulandı.
Nasıl olsunlar yeğenim.
Kızlar; ana ve elin oldu.
Erkekler; ekmek derdinde,
Bana mı; anaları miras kaldı.
Hasan emmiyi tanırım.
O gülücükleri sahteydi.
Bak yeğenim;
Eskiden ekerdik bostanı,
Kışlıkları, ambara koyan ağaydı.
Şimdiyse zor biliyorum, yeğenim zor.
Ekmek aslanın ağzından, boğazına kaydı.
Biliyorum ama yinede özlüyorum.
Gözlerim açıkken göreydi.
Torunları getirselerseler.
Nineleri okşayıp öpeydi.
Yengenin sakın durduğuna bakma.
O benden farklı değildi.
Kahrından ağlıyordu.
Gördüm görmezden geldim.
Aklınca görmeyeyim, üzölmeyeyim diye,
Yüzünü, gözünü benden kaçırıyor,
Gölmeye çalışıyordu.
Bilmez miydim?
Tanımaz mıydım sanki?
Neysel hissetirmedim.
Bunca yıllık beraberlikten sonra,
Anlamadım, fark etmedim sandı.
Bir ömür boyu, ben onu;
O beni çok, ama çok sevdi.
Konuşmaya, gerek mi var.
Bir baksam.
Ne istediğimi anlıyordu.
Laf aramızda yeğenim.
Sona yaklaştık ama nedendir bilmem
Her istediğini yaptırır oldu.

Antakya; 25.02.2008

Hasan Çekmecelioğlu

Hastayım Sana

Şekerim;
Hoş geldin.
Bir sen eksiktin.
Seninle kemale erdi bedenim.
Çanım elma çekse,
Üzüm yesem azarsın.
Kaşıtırsın, kaşınır
Kızarır her yanımla.

Şekerim;
Öyle sızdın ki kanıma
Senle desem,
Zorlaşıyor yaşamım.
Sensizlikse beter.
Takat kalmaz,
Titrer ellerim, ayaklarım.
Ardından gözlerim kararır,
Yere serilir bedenim.

Defne; 25.04.2014

Hasan Çekmecelioğlu

Hayat

Hayat bir isim yada masum bir ifade değil.
İnan bana canım.
İşkencedir, acıdır.
Belki de dirençtir, savaştır,
Bir beklenti, bir umut,
Güzel bir andır.
Sevgidir, sevmektir.
Belki de göz yaşı,
Yada tatlı bir gülüştür.
Yediğimiz aş, ekmek,
Belki yudumladığımız bir yudum su.
Tüketmeğe çalıştığımız zaman.
Uğraşla bitirdiğimiz, bir ömürdür belki de.

Antakya; 09.05.2007

Hasan Çekmecelioğlu

Hayat Bir Oyunmuş Meğer

Talihin varsa kayda değer.
Toprağı tut, altına döndürürsün.
Bahtsızın kaybettiği bileti bile bulur,
Büyük ikramiyeyi tutturursun.

şansız doğmuşsan eğer?
Daha iyisi için, debelenip durursun.
Sonuçsa hep aynıdır,
Geldiğin yerde çakılı durursun.

Hayat böylesi bir oyunmuş meğer.
Ne zaman oynasan ebelenip, oturursun.
Kısmet seninse eğer, gelip seni bulur.
Senin değilse, elinden kaydırır düşürürsün.

Defne;19.09.2018

Hasan Çekmecelioğlu

Her Dem

Yaradan tektir, tek bileceksin
Herkesle kardeşim diyeceksin
O yaratmış insanı seveceksin
Sev, sevki sevilesin dünyada

Sen hür yaratıldın, Allah kulusun
Haksızlığa susma, ortak olursun
Sözünle germe, ortalık durulsun
Mazlumların yareni ol dünyada

Adın her dem dürütlükle anılsın
Suçtan sakın azaptan kurtulursun
Kul hakkı yeme belanı bulursun
Gönül kırma ah alırsın dünyada

Şerefsizlik varsın her gün övülsün
Doğru isek arkamızdan sövülsün
Hak arayan ite kalka dövülsün
Şu kokuşmuş, köhneleşmiş dünyada

Bırak tepinsin zalimler, gerinsin.
Hesap günü eden bulur, görürsün.
İşte o an kendin vursun, dövünsün
Makam baki kalmaz, fani dünyada

Vatanı arın gibi göreceksin
Onu ölecek kadar seveceksin
Uğrunda ölenleri bileceksin
Onurunla yaşayasın dünyada

Çekmeceli derki; ATAM ulusun!
Ülkem eserindir, varsın büyüsün
İnkâr eden ittir, gitsin ulusun
Hakkı söyle ezilsen de dünyada

Antakya; 1 Şubat 2014

Hasan Çekmecelioğlu

Herşeyi Sevmek

Sevmek ne güzel.
Ağaçlarıyla doğayı,
Toprağıyla tarlayı,
Balığıyla denizi,
Hayvanlarıyla ormanı,
Ve herşeyden önemlisi,
Rengiyle, diniyle, diliyle,
Duygu ve düşüncesiyle insanı.
Ne güzeldir, ne güzel;
Bütün doğallığıyla sevmek dünyayı.

Hasan Çekmecelioğlu

Hislerim

Âlemin g zelli lere dair hisleri
Kabul md r, hissimdir benim.
Őiirlerimse, d Ő nd klerimin;
Kaleminden dökülmüŐ halleri

Mazlumların ahı sancım;
Zalimlere karşı hıncım var benim.
İncitip, incinmekten korkarım.
Sakinmam bundandır i imdekileri

Lakin ne kadar suskunsam;
Bir o kadar fırtınalar taŐırım bağrımda.
İçimdeki çocuğu hep susturursam eğer,
Bilirim soluverecek gülüŐleri.

Ve korkarım ki nihayetinde
Bir gün duruverecek, sol yanımda atan;
Aha Şu yorgun yüreğim.
D kemedem içindeki sözcükleri.

Defne:13.12.2019

Hasan  ekmecelioğlu

Hum Gadir

Son haccından dönerken, Hatim'i Nübüvvet.
Sureti Maide den indi 67. ayet.
Bildir diyordu ona Rabbi.
Kalktı hazırlattı deve hamutlarından bir minber,
Çıktı üzerine Ali ile beraber,
"Nefsinize vekil eder misiniz beni" dedi.
Bir ağızdan "Canımız sana fedadır" dendi.
Mübarek eliyle Ali'nin elini kavrayarak.
Kaldırdı havaya, işte ardılım diyerek.
Ali kardeşimdir, onu seveni sevin.
Düşmanı ise düşmanımdır, bunu da böyle bilin.
Ali vasım, Ali kanım, Ali canımdır.
Nefsi nefsim, yolu yolum, soyu soyumdur.
Ali Emir el Müminin Şahı Velayet!
Ardından indi Rabbımızdan,
"Dininizi tamamladım" diyen sureti Maide den 3. ayet.
O an Cuhfe de 124 bin insan vardı.
"Duyanlar duymayanlara bildirsin" dendi.
Zilhicce ayının 18. günü,
İslam Dini Ali'nin velayetiyle kemale erdi.
İşte o gün Hum Gadir günüydü.
Yüce Peygamber bunu herkese duyurdu.
O an herkes kutlayarak, etti Ali'ye biat.
Şadıği canı gönülden Muhammed Aliye etti itaat.
İnkâr eden, kıyamette tahttan diler şefaât.
Bırak kardeşim dünyada taht sevenin olsun.
Muhammed, Ali Ehlibeyt yolu, sevgi yoludur.
Yüreğın insanı yaratandan ötürü, sevgiyle dolsun.

Antakya; 21 Ekim 2013

Hasan Çekmecelioğlu

İsmarlama Demokrasi

Kahrolasica, Şu Vampiryalizmin;
Ne merhamet, ne dini var ne arı,
Çıkarı için vurur, fitne sokar,
Halka düşer, bedel ile zararı

Din kaynaklı değil ki asıl kavga,
Demokrasi dağıtılırken keza,
İşte halka düşen o pay ortada.
Özgürlük bitti, vuruldu pranga

Anımsayın kimlerce ta uzaktan,
Irak' lıya ismarlanan refahı.
Petrol için paramparça ettiler.
Irak' lının kaldı mı ki felahı?

İşte Büyük Ortadoğu projesi,
Mısır, Libya' yı ateşe verdiler.
Doymadılar, almadılar hevesi
Bölmek için Suriye' ye girdiler.

Demokrasi diyerek uyuttular.
İşgal için BOP oltası attılar.
Ucuna da eş/başkan/lığı diye,
Yuttuğumuz Şu zokayı taktılar.

Asırlar boyunca, hep sömürdüler.
Her zaman adil gibi göründüler.
Kuyumuz kazarlarmış, fark etmedik.
Bir daha bizi bize düşürdüler.

Onların söylemine kanmayalım.
Halkı taktıkları yok anlayalım.
Vaat ettikleri tek şey, kan ve bela.
Özgürlük gelecek sanmayalım.

Çekmeceli der, yeter uyanalım.
Cehaletin, zincirini kıralım.
Kardeşçe bir yaşam için el ele,
Zalimlerin hilesini bozalım.

Antakya; 16.11.2011

Hasan Çekmecelioğlu

İnsan

İnsan konuşacaksa eğer;
Söyleyecek sözü olmalı,
Söz söyleyen, susmasını da bilmeli.
Saygı bekleyecekse;
Saymasını bilmeli.
Sevilmeği bekleyecekse şayet;
Buna değer olmalı.

Eğitmeye çalışacaksa eğer;
Bilgi, birikim sahibi olmalı.
Gerektiğinde de dinlemesini bilmeli.
Hayatta başarıyı bekleyecekse;
İnsana, emeğe saygıyı bilmeli.
Takdir bekleyecekse şayet;
Takdire şayan olmalı.

Kişi öğüt verecekse eğer;
Örnek bir yaşamı olmalı.
Yaşamında duyarlı; özveriyi de bilmeli.
Dünyada barışı isteyecekse;
Önce kendiyle barışık olmalı
Dostluk, kardeşlik istiyorsa şayet;
İnsana; insan olduğu için değer vermeli.

Kul ölümsüzlüğü isteyecekse eğer;
Kalıcı bir eser bırakmalı.
Eseri insanlara, insanlığa yararlı olmalı.
Rahmetle anılmak istiyorsa;
Kötülük yapmaktan sakınmalı.
Huzura ermek istiyorsa şayet;
Ardılını; çevreye duyarlı,
Topluma yararlı olarak yetiştirmeli.

Antakya; 17.07.07

Hasan Çekmecelioğlu

Kan Davası

Vahşetimizle, duygularımızla,
İnsan, insanız işte.
Bazen savaşır,
Kavga eder hırlaşırız.
Bir an gelir,
İnsan yönümüz ağır basar,
Fedakar olur, barışırız.
Çoğumuz kendine yetmek uğruna,
Çalışır çabalarken.
Kimimiz köşesine çekilir,
Sömürdüğümüzle tıkinırız.
Ama hepsinden garibi
Dünya hepimizi sığmazcasına,
Yaptığımız tarla kavgası,
Peşinde koştuğumuz,
Ekmek parası, gönül yarası.
Ondanda acı ve en ucubesi de,
İnsanın, insanlığın yüz karası,
Mal mülk için güttüğümüz düşmanlıklar,
İşlediğimiz cinayet, cinayetler,
Ve sonrası kan! .. Kan! .. Kan Davası.

Antakya; 03.05.2007

Hasan Çekmecelioğlu

Kar Eridi

Kardı kar

.....Karı karıdım

.....Kardan adam eğledim

.....Kalktım

.....Karşıya, karşıdan

.....Kusur filan aradım

.....Kıştı, üşümüştü

.....Kuşansın diye

.....Kıyafetim helal eyledim

Gözü

..... Görünsün istedim

..... Gözünü kömürden eğledim

..... Güne

..... Günü ekledim

..... Güneş doğdu bekledim

.....Eridi

.....Emeğimi sömürdü

.....Eriğince altındaki göründü

Defne; 11.07.2014

Hasan Çekmecelioğlu

Kaygılarım Var

Varlığım sizsiniz.
Ciğerlerime soluduğum.
Sizi incitmek mi?
Asla...
En son aklımdan geçireceğim.
Yalanım varsa eğer,
Duruversin sol yanımda atan yüreğim.

Kaygılarımı söylemeye çalışırken,
Üzüyor, hırpalıyorsam eğer?
Kusura kalmayın...
Sebebi size olan sevgim.
Yalanım varsa eğer,
Duruversin sol yanımda atan yüreğim.

Farklı yerden bakarken,
Biliyorsunuz ki ayrı resim görülür.
Doğruyu siz görmüş olun emi!
Varsın yersiz olsun korkularım.
Sizi mutlu görmek tek arzum, emelim.
Yalanım varsa eğer,
Duruversin sol yanımda atan yüreğim.

Biliyor musunuz?
Anne ve babada olur ancak,
Karşılıksız atan yürek.
Ama sabredin, size de herkes gibi,
Doğmamış çocuklarınız öğretecek.
Yalanım varsa eğer,
Duruversin sol yanımda atan aha şu yürek.

Defne; 14.04.2017

Hasan Çekmecelioğlu

Keşkeler

Her keşke yaşamda birer ukdedir
Telafisi mümkün olmayan
Bir ağacı kemiren kurt gibidir
İçten içe seni yiyip bitiren
Boğazında düğümlenen düğüm gibidir
Yutkunsan inmez ki
Öksürsen çıkmaz ki
Lanetlik boğmaca gibidir keşkeler.

Hele de hassas isen kardeşim;
Sana verilen isim gibidir
"Ah yapsaydım ya da yapmasaydım." Dedirtip;
Yaşamına damga vuran keşkeler.
Unutmaya çalışsan unutulmaz ki
Geriye dönmek istersen dönülmez ki
Sesini soluğunu kesen
Birer astım nöbeti gibidir keşkeler.

Defne; 16.01.2020

Hasan Çekmecelioğlu

Kim Suçlayabilir ki

Bilir misiniz?

Aynı yere gülümseyerek bakılırken bile
Farklı objeler can bulur zihinlerimizde.
Candan öte dostlarla oturmuşken,
Doğada bir ağacın gölgesinde;
Kimimiz ağacın dalında açan,
Rengârenk, mis kokulu çiçeği,
Kimimiz ağaçtan güneşe doğru,
Kanat çırparak yükselen kuşu,
Kimimizde çiçekten çiçeğe,
Ürkekçe süzülen alımlı kelebeği,
Algılar, izleriz belki de.

Kim suçlayabilir ki
Ağaçtaki çiçeği gören gözü,
Gökyüzüne uçan kuşu,
Usulca süzülerek gezinen kelebeği,
Fark edip, algılayan bilinci?

Yâda; hangimiz yadırganır ki
Seçemediği renginden,
Yaşadığı ya da yaşayamadığı dininden,
Ana rahminde büründüğü cinsiyetinden,
İmkânsızlığı sebebiyle giyiminden,

Döngüyü tamamlasınlar diye,
Takdir edip yaratandan ötürü,
Hoş görüyle bakabilirsek herkese,
Yani bütün yaratılmışlara,
Bilerek, var edilmiş oldukları bilinciyle.
Ve herkes gibi bizimde,
Dönüşümüzün ona olduğunu,
Kavrayan ve kucaklayan bir zihinle.
İşte o zaman buyrulduğu gibi
Yaratıldığımız en güzel biçme, (*)
Kim bilir, bürünebiliriz belki de

Defne;06/06/2021

Hasan Çekmecelioğlu

Koca ınar

Bilmez misiniz?
Koca bir ınar devrilirken
Ne yetimler bırakır
Kovuğunda yaşıayan.

Henüz yastayken
Çınarın köklerinden zor bela
Taze çıkan sürgünler,
Aldıkları darbelerle
Yaşasalar da, birer ölü gibidirler.

Ve koça çınarın
Varlığında baltaya sap olamazken
Gölgesinde tüneyenler,
Hasettendir, belki bilmeden
Kibrite çöp olur,
Kendi bedenlerini de yakıverirler

Defne;14.09.2018

Hasan ekmecelioğlu

Kolla Kendini

Diline dolama ha, asla kem sözlerini.
Yerli yersiz sakın paylaşma ha, sırlarını.
Haklı olsan da anlatamazsın ki kendini.
Taşa tutarlar, kimse silmez gözyaşlarını.

Herkesi bir tutma, yazık edersin kendine.
Hayatta hep doğrular ışık olsun yoluna.
Haramdan uzak dur, değmesin hiçbir yerine.
Ne ekersen o, kimse bakmaz gözyaşlarına

Bir gün olur da kapılırsan yokluk seline.
Onurunu satma ha; mal, mülk, para uğruna.
Katran testisinin, asla bal sızmaz dibine.
Sana kıyarlar, kimse bakmaz gözyaşlarına.

Sen varken; kiminin tatlımı, tatlı sözleri.
Sırtını döndün mü; ortaya çıkar yüzleri.
Sen sağlam dur, yalpalama ha; kolla kendini.
Ağlasan da, kimse görmesin gözyaşlarını.

Çekmeceli; mahlûktan mı beklersin şefkati?
Halik; isteyene vaat etmiş, çokça rahmeti.
Sabretmezsen, nasıl bulacaksın selameti?
Sızlanma iyisin, şükret; sil gözyaşlarını

Defne; 21.12.2017

Hasan Çekmecelioğlu

Köy Çocuğuyum

Ben köy çocuğuyum.
Babamın nasırlı elleriyle
Eşelediği topraktan biten,
Buğday tanesinin,
Unu ve alın teriyle yoğrulan,
Ekmekle, beslenip büyüdüm.

Ben köy çocuğuyum.
Anamın hırpalanmış elleriyle,
Dibekte dövülen,
Bulgur taneleriyle yapılmış,
Mis gibi aşıla,
Karnımı doyurup, uyudum.

Ben köy çocuğuyum.
Filiz veren tohumlarla yeşerdim.
Ekinlerle serpilip, büyüdüm.
İlkbaharda meleşen oğlaklar,
Cıvıl, cıvıl öten kuş seslerine uyandım.
Ben doğanın sunduklarıyla,
Yetinmeği, ilke bildim.

Ben köy çocuğuyum.
Hayallerim; saban altındaki öküze,
Gökyüzündeki yağmura,
Tarladaki ekine kalmış.
Sevdamsa; hasadın bereketine,
İlmek, ilmek, düğüm, düğüm bağlanmış.

Antakya; 22.08.2007

Hasan Çekmecelioğlu

Kuru Der Yaşa

Huzurda şakir,
Yoklukta zakir ol;
Aç avuçlarını sema' ya
Yüreğin temiz olsun,
Şükür ile duaya
Zikir onun, çözüm ondadır.
İnan o yakındır duacıya

Sakin ola ki;
Onurunu satma paraya,
Emeğinle geçin,
Uyma nefsi hevaya
"Halik'tan isteyen, mahrum kalmaz"
Kavuşur rüyasındaki sevdaya

Olur ya, sıhatten düşersen firaş'a;
Sahip olduklarının kıymetini bil.
Verme kimseyi telaşa
Sabırsa en iyi ilaçtır belaya
Elimizdense gelenler başa
Sefasını sürer gibi
Cefasını da, çekmesini bileceğiz paşa paşa

Doğruyu görmek, bakmaz ki yaşa
Rabbim yaratmış
Görsün diye iki göz, her başa
Her bakan gördüm sanır,
Lakin Hakikat için,
Basiret gerek, yok ise
Karaya ak- kuru der yaşa
İş işten geçince,
Pişmanlık neye yarar
Yazık olur, gözlerden dökülen yaşa

Antakya:16 Kasım 2012

Hasan Çekmecelioğlu

Meğer

Biz insanları dünya'ya
Kader sevk eder.
Yapmakta olduğumuz her şey,
Gideceğimiz yönü,
Geleceğimizi tayin eder.
Velhasıl bu dünya, sahnedir.
Sevgiyle, hoşgörülle;
Güzellikle, oynamak gerek.
Senaryo, roller;
Alınlarda saklıdır.
Ha bunu; bilmemiz gerek.
Hırsla, hırs gerek yok,
Kavga ve dalaş boş.
Yaşayarak, yaşlanmak için,
Telaşa gerek yok.
Sevgi için geldik,
Sevgiyle gidelim sarhoş.
Zaten rolünü yapan,
Gidermiş, bu dünya boş.
Nasıl ağlamaklı geldiysek,
Ne kadar yaşasak, yaşlansak ta,
İnanın, yine ağlamaklı gideceğiz,
Hayatımız bir film şeridi gibi,
Önümüzden akıp giderken,
Tenimiz solgun, avuçlarımızsa boş.
İnanın boş, hem de bomboş.

Antakya; 09.04.2007

Hasan Çekmecelioğlu

Mehmet Ata

Mutluluğumun kaynağısın oğlum.
Evimin neşesi, yüzümün akısın.
Hayatım sana feda, canımsın.
Mehmet Ata dinle beni!..
Emek et oğlum, ektiğini biçersin.
Tuttuğun yol doğruysa, hedefine varırsın.

Ay-Yıldızlı Bayrak altında;
Tüm hayatın aydınlık ve güzelliklerle doluşsun.
Allah'ım seni, her kötülükten korusun.

Masmavi umutlarla yaşam sür emi.
Et iyilik, karşılığını bulursun.
Hak ettiğin değeri, görmek istersen eğer?
Mert ol, kalplerde taht kurarsın.
Ellerini doğruya yakın, haramdan uzak tut.
Tahtlardan daha yüce, güzel bahtı bulursun.

Ay-Yıldızlı Bayrak altında;
Tüm hayatın aydınlık ve güzelliklerle doluşsun.
Allah'ım seni, her kötülükten korusun.

Defne; 20.01.2017

Hasan Çekmecelioğlu

Merhaba Güzellikler

Arzular dilekte,
Dileklerim duaya kaldı.
Yalvarırım, of, aman.
Gerçeklerim söylemde,
Şöylemler geçmişte kaldı,
Özgürlük, barış ve kardeşlik.
Sözcükler, ifadelerim şiirlerde,
Şiirler ise sayfalarda kaldı,
Merhaba güzellikler ve hoşça kal.
Hayat bir rüyaymış,
Rüyalarım gecede kaldı.
Yaşamak sizinde, ama benimde hakkım.
Kalbim sevdiklerimde,
Sevdiklerimse, uzakta kaldı.
Sizleri seviyor ve özlüyorum.
Durun, durun yazacağım,
Yazmadığım şeyler kaldı.
İnsanlar doğar, ama sonunda ölür.
Her şey tükendi.
Tükenmeyen arzular kaldı.
Ben, ben ve yine ben.
Yeter, faniyiz bu ömürde biter.
Göçe, gidişe ramak kaldı.
Beni rahmetle anın ama sevgiyle kalın.

Antakya; 07.05.2007

Hasan Çekmecelioğlu

Müebbet

Sevgi yürektedir.
Dile gelse söz,
Tele vursa türküdür,
Türkü olur.

Söz, şiirle; saz,
Sofrada meze, mey;
Dost meclislerinde,
Hoş muhabbet olur.

Gerçek seven,
Ayrılıkta acı çeker.
Vuslatla hayat bulur.
Cananla can olur.

Sevda; seven ölse de,
Tende hasret,
Tinde müebbet olur.

Defne:03.11.2015

Hasan Çekmecelioğlu

Nafile

Hatıralar;
Tozlu raflarında, hafızaların
Bazen bakmak istersin
Buğulu gözler karşılar seni,
Biraz daha dedin mi?
İşte o an;
Gözyaşların ıslatır,
Feri sönmüş gözlerle,
Benzi soluk yanaklarındaki
O ak, seyrekleşmiş sakallarını

Kim bilir?
Belki yitirdiğin birilerine ait
Bir fotoğraf karesi,
Özenle saklanmış bir mendil,
Veyahut sararmış bir kâğıda
Karalanmış birkaç satırdır,
Vesile olan bu tufana

Tuhaf;
Kimse görsün istemezsin.
Gizlemeye çalışırsın bu halini.
Gören olursa da
Gözüne toz kaçmış,
Bir tarafına bir ağrı saplanmış olur.
Yâda yakında yitirdiğin birini
Bahane eder geçiştirirsin ahvalini.

Ama nedendir bilinmez
Seyrinde gitmez ki hayat
Koşarsın güç var, paran yok.
İmkânın olur, sağlığın yok.
Nefes alırsın belki de
Lakin hayatın tadı, tuzu yok.

Hasbel kader;
Bir yerden toparlarsın durumu.
Başka bir yerden tökezler durursun.
Ne kadar koşsan da tamamlayamaz.
Yine de yarım bırakırsın sunumu
Hiç anlayamadığın bir anda
Hadi gidiyoruz derler!
Ve sen belki veda etmeden
Terk eder, kapatırsın oturumu....

Defne;13.10.2017

Hasan Çekmecelioğlu

Nasıl Anlatayım

Neden sevimsiz şeyler yazarsın diye
Ha bire sorar dururlar bana.
Başka nasıl anlatayım ki?
Yaşadıklarından bile ders almayanlara.

Başkalarının dertleri benimmiş gibi
Dertlenmek öğretilmiş bana.
Başka türlü yapamam ki
Kızırım da vurdumduymaz olanlara

Kendimde yaşamamam da incinirim.
Olumsuzluklar dokunur kanıma, bana.
Bilirim de beyhudedir, ne anlatabilirim ki?
Komşusu açken tok yatanlara .

Defne;24.01.2019

Hasan Çekmecelioğlu

Ne Bileyim Can

Ne bileyim can, sen mi?
Bizler mi talihten fukara.
Bayram vaktiydi,
Tabip ara ki buluna.

-Yürekler ağızdaydı.
-Diller; yalvara yakara.
-Azrail pençesin saldı,
-Ruhu tenden kopara.

Ne bileyim can, susma de.
Bayramsa neden içimiz kapkara?
Doktor çare bulaydı.
Olmazdı bahtımız kara.

-Avuçlar duaya açıldı.
-Gözyaşları yanaklara.
-Faydası yok çabanın,
-Yetmez yazgıya, kadere.

Ne bileyim can, birken
Ayrılık uydumu sana.
Bizleri yapayalnız bırakmak,
Reva mıydı, nasıl kıydın bana.

-Ölüm viran etti haneyi.
-Çılgılık düştü bir kere.
-İlaç tabip yetmedi,
-Ecel aldı, boğdu kedere.

Ne bileyim can, söylesene
Göze mi geldik, yoksa nazara?
Bu gencecik yaşta,
Nasıl terk edip, girdin mezara.

Antakya; 30.08.2012

Hasan Çekmecelioğlu

Neden

Diller mi dönmüyor nedir?
Geçerli lügat mi değişti?

Yıllardır bir arada yaşarken
Neden medeniyetler çatıştı?

Barış içinde yaşamak varken
Aniden huzur nasılda kaçtı?

Ekmek, su yetmez mi oldu?
Yoksa menfaatler mi çakıştı?

Hasan Çekmecelioğlu

Oğlum Cavid

Korkunun adı Kovid
Dışarı ıkma sakın
Virüs kaparsın, oğlum Cavid
Kimseyle tokalaşma,
Sakın eskisi gibi sarılıp, koklaşma
Kolonyayı topla, evinde stokla
İçeri girdin mi sıvış lavaboya
Ellerini bolca sabunla yıka

Öksürenen, aksırandan kaç Cavid
Unutma ecelin adı Kovid
Söylediklerimi yapmazsan
Enfekte olur belanı bulursun
Yetmedi sevdiklerine de bulaştırırsın
şonra alırlar seni karantinaya,
Ölüm tabi ki kaçınılmaz son
Lakin sebep olmak vicdanen zor.

Kurtulursan, alkışlarla kahramansın
Maazallah sebebin olursa Kovid
Terki diyar edersin.
Doldururlar bir fanus'a
şatafattan uzak mı uzak,
U beş kişiyle, ağıtsız uğurlanırsın.
Ne şehit, nede gazisin Cavid
Sade bir törenle,
Ebedi aleme intikal edersin.

Defne;14.04.2020

Hasan ekmecelioğlu

Olabilseydim

Umudu olabilseydim
Maviliklere kanat ırpan
Bu gökyüzündeki kuşların
Ya da!
Masmavi suların üstünde
Ahenkle süzölen
Bembeyaz martıların

Düşü olabilseydim
Pembe hayaller kuran
Gencecik yüreklerin
Veyahut!
Toprağı düşmeden,
İnsanca yaşam uğruna yiten
Körpeçik bedenlerin

Belki o zaman anlamı olurdu
Şu köhneleşmiş dünyada
Varım, yaşadım demenin

Antakya; 06.03.2013

Hasan Çekmecelioğlu

Öğüt

Sakin ola ki! Yavrum.
Gururunu çiğnetme.
Bunu yaparken de,
Sakin ha! Sakin! .
Kimseyi incitme.
Kendine yakıştırmadığını,
Kimseye yapmamaya özen de,
İnsan olduğunu unutma.

Antakya; 17.11.1993

Hasan Çekmecelioğlu

Öldünüz mü Sevdiklerinizi

Öldüğünüzü hayal ettiğiniz oldu mu hiç
Bir tarafta sevdikleriniz,
Öbür tarafta hareketsiz,
Ve çırıl çıplak bedeniniz.

Terk ettiklerinizin kimisinde hıçkırık,
Kiminde gözyaşısınız.
Birileri için candan bir parça,
Bazısı için geç bile olmuş gidişiniz.

Öldünüz mü hiç yaşarken sevdiklerinizi,
Nefes alırken pare pare oldu mu ciğerleriniz.
Gözünüz açık ve nabzınız atarken,
Söküldü mü yerinden yüreğiniz

Var mıdır yanınızda olmasını istediğiniz.
Titrek bir sesle, keşke sen de olsaydın dediğiniz
İşte budur yaşarken,
Sevdiklerimizi ölmek dediğimiz.

Antakya; 30.07.2010

Hasan Çekmecelioğlu

Ömür

Halim hayalimdi
Ne hal kaldı, ne hayal.
İlkbahar geçti.
İşte geldi yaz,
Yaz babam yaz.

Biraz koşturmaca, biraz telaş,
Bunu oku, şunu yaz.
Nede kısacıkmiş şu ömür.
Gözlerini aç, kapa aha bitti yaz.

Haberde salmış bize güz.
Artık rahat yok,
Ne gece, nede gündüz.
Başladı bedende arızalar.
Ondan asıldı, gerildi şu yüz.

Akıp giderken günler,
Pek gülmedi ki yüzümüz.
Bazen lehimize dönse de yeller,
Yokluk içinde geçti şu ömrümüz.
Sitemkârım size yıllar
Yaşama sevincimi söndürdünüz.
E gitme telaşında var.
Sona yaklaştı günlerimiz.
Anlayacağınız yüzmede kuyruktayız.
Ha gayret yüz babam, yüz.

Defne; 02.11.2015

Hasan Çekmecelioğlu

Özgürlük

Esen yele kapılmak,
Çalan müzikle salınmak,
Ya da kabaran denizin,
O azgın dalgalarıyla,
Boğuşmaktır özgürlük.

Ne kaçan, nede kovalayan,
Kaygısı olmadan,
Uçsuz-bucaksız maviliklere,
Turnalar misali,
Kanat çırpmaştır özgürlük.

Meydanlarda nutuk atmak,
Nazım'dan mısralar mırıldanmak,
Belki de yaşanan haksızlıkları,
Avazının çıktığı kadar,
Haykırmaktır özgürlük.

Ozanların bağlamasındaki ses,
Pamuk tarlasında,
Irgatın dilindeki Türkü,
Belki de ovadaki çobanın,
Kavalındaki nefestir Özgürlük.

İnsanlık onuru için savaş,
Kardeşçe yaşam için barış,
Belki de ölümüne sevda.
Esaret içinde yaşamaktansa,
Yiğitçe toprağa düşmektir özgürlük.

Antakya: 16.11.2011

Hasan Çekmecelioğlu

Ruha Hükmedilmez ki

Birileri buyurunca,
Duygular yeşermez ki.
Duyulan hisler,
Ferman dinlemez,
Emirle körelmez ki.
Gönül olmayınca,
Bedene sahip olunur ama
Ruh'a hükmedilmez ki.
Hayat paylaşınca,
Anlamli ve güzeldir ama
Sevgisiz kimseye katlanılmaz ki

Antakya; 21.01.2009
Hasan ÇEKMECELİOĞLU

Hasan Çekmecelioğlu

Samimi ve Sıcaktı

O karlı bir kış günü,
Soğuğa, ayaza inat,
Toprağı yaran kardelen misali,
Yaşama gözlerini açmıştı.

Alımlı olmasına alımlıydı.
Bir ceylan gibi ürkekti bakışları.

Minik bir serçe gibi,
Uçma hayaliyle kanat açmıştı.
Kendince, güneşe yıldızlara uçacaktı.
Çırpınırken tek ümidi,
Özgürce, insanca yaşamaktı.

Yüreği umutla dolu,
Samimi ve sıcaktı.

Hayallerine doğru yelken açmışken,
Ecel onu kaparcasına,
Yaşamdan koparıp, kaçtı.

Gittiği gün yazdı.
O gidene dek,
Hem okudu, hem de yazdı.

Zamansızda olsa yolculuğu,
Kimseyi şaşırtmadı gidişi.
Çünkü herkes farklılığına alıştı.
Deli doluydu ama
Hayat ona, oda hayata,
Çok, ama çok yakışmıştı.

Ölüm diyara çökünce,
Etrafı renksiz bir çığlık sardı.
Artık her şey anlamsız,
Onsuz yaşam, soğuk ve ayazdı.

Defne;30.04.2017

Hasan Çekmecelioğlu

Sattık Hoşa Geleceğimizi

Dünya' ya yalan dedik.
Dedikte, yalan söyledik.
Söyledik, Rabbim bilir ya
Bilir ya, nimetlerini yerken,
Yerken, çok, çok severdik.
Severdik, yok ettik pervasızca,
Pervasızca yedik bitirdik.
Bitirdik ama arlanmadık.
Arlanmadık güçlüydük.
Güçlüydü bedenimiz kuvvetli
Kuvvet varken şişindik.
Şişindik, çalım sattık
Sattık hoş a geleceğimizi
Geleceğimizi boşa yitirdik.
Yitirdik ömrümüzü,
Ömrümüzü kendimiz bitirdik.

Antakya; 22.10.2008
Hasan ÇEKMECELİOĞLU

Hasan Çekmecelioğlu

Seninle

Yalnızım bugün yapayalnız.
Düşüncelerimle, hayallerimle,
Seninle yapayalnız.
Şehri dolaşıyordum,
Bu akşam.
Usulca ve sessiz.
Hafif bir yel esiyordu,
Serin ve tertemiz.
Ve ben yine yalnızım.
Seninle yapayalnız.

İskenderun; 1987

Hasan Çekmecelioğlu

Sözcükler Düştü Geçti

Hayaldi, düştü.
Günler durmak bilmedi.
Ha bire gelip de geçti.
Duygular hatıra düşse de
Ekmek derdi, aştı.
Daha erkendi,
Nerden çıktı, şimdi geçti.
Hayatımız başkalarına feda
Hep hoyratça geçti.
Şimdi anılarım;
Ürkek kelebekler misali,
Hatırımdan uçtu geçti.

Kalem, kâğıda rast gelince,
Bir coştı; hey, hey! Yazıya geçti.
Sayfalar dolusu sözcükler
Üşüşerek düştü, hizaya geçti.
Kimi buğulu, bazen neşeli,
Arada amacı aşan da geçti.
Velhasıl nur topu gibi dizeler;
Kar taneleri misali süzülerek,
Gönül dağarcığıma düştü geçti.

Defne; 11 Şubat 2016

Hasan Çekmecelioğlu

Susuyorum

Bir hiçliktir sardı efkârım.
Ne idim, ne oldu şimdi halim.
Hep koştum, yoruldum.
Bu mudur, sonunda kârım.

Etrafımda kimseler kaldı mı?
Hani hayatım feda ettiklerim?
Acep onlarda,
Yapmakta mıdır yaptıklarım?

Ancak şimdi anlayabildim.
Koştururken nasıl ihmal etmişim.
Yokluklar içinde çırpınan,
Sizleri anne ve babacığım.

Yaşamıştım, gördüm diyorum.
Onlar değişti denince, susuyorum.
Sizler gibiyim, onları da anlıyorum.
Olanlara değil, kendime kızıyorum.

Bu hep böylemiydi, ne diyeyim.
Seni var edeni unutma; kızım, beyim.
Yaparsan da kimseye gücenme,
Sende unutulacaksın söyleyeyim.

Defne;14.03.2018

Hasan Çekmecelioğlu

Şairlerin İç Sesi

Sevgi olmasaydı yüreklerde,
Nasıl doğar büyürdü ki?
Kim katlanırdı?
Salya sümük çocuklara.

Samanlık seyran olur muydu?
Kim çeker sevgisiz?
Kaba saba kocanın kahrını,
Çenesi düşük kadının dırdırını,
İki gönül bir olmayınca.

Kim feda ederdi ki ?
Anne, baba, çocuk gibi,
Başkası, başkaları için ömrünü.
Aradaki sevgi bağı olmayınca.

Sorgusuz, sualsiz kabul görmeden,
Hangi dava yürürdü ki
Ölesiye savunulan.
İnanmadan, gönül vermeyince?

Kim bilebilirdi ki
Dizelere özenle serpiştirilmiş,
Kelimelerin içinde gizli
Şairlerin iç sesini?
İçinde okuma merakı uyanmayınca.

Hasan Çekmecelioğlu

Ŗir

Ŗir sevgidir.
Ŗevenlere mutluluk.
Seviyorsan eğer,
Yaşiyor, yeşeriyorsun artık.
Çünkü sevgiyle paylaşılır.
Yaşama dair ne varsa,
Acı keder ve hatta mutluluk.
Antakya; 06.07.2007

Hasan Çekmecelioğlu

Tıpkı Sen

Hayalimde melekler.
Süzülen birer martı gibidirler.
Gökyüzünden turnalar misali,
Şu âleme usulca,
Güzel gönüllere süzülürler.

Bembeyaz elleri ipeksi,
Dokunuşları ise narin,
Yürekleri çarparken,
Kelebek kanatları gibi sesiz ve ürkeksi.

Pak ve nurlu suratlarıyla,
Hoş kokular yayarak gezinirler.
Yüzlerinde tebessüm.
Güzel sözlerle seslenirler.
Tıpkı sen gibi anne,
Tıpkı senin gibi sevecen.
Şefkatli ve mahcup görünürler.

Defne; 21.04.2016

Hasan Çekmecelioğlu

Türkiye'm

Anadolu' dan düşmanları,
Yunanlıları atıp,
Cumhuriyeti kurduk.
10. cu Yılımızda,
Göklerin yıldızı olduk.
Ay yıldızlı bayrağı,
Göklere ulaştırdık.
Biz bu zorlukları,
Ulusça omuz, omuza aştık.

E.Bahtiyar ÇEKMECELİOĞLU

Hasan Çekmecelioğlu

Umut

Acıyı unutturan umuttur ki
O, garibin gurbetteki yoldaşı.
Yoksulun beklentisidir ve aşısı.
İşçinin alın teridir, maaşı.
Köylünün işi ve hasat telaşı.

Acıyı bal eyleyen umuttur ki
O, dervişin hakka vuslat rüyası.
Mazlumların ise keşfi belası.
Yetim hakkının marufla edası.
Duacının da kabulü duası.

Yaşamayı sevdiren umuttur ki
Odur dünyada ki hayat kavgası.
Sevenin, aşığın kara sevdası.
Cananın cilvesi, nazı, edası.
Acıyla figan edenin şifası.

Hasan Çekmecelioğlu

Umut Eker, Emek Satarım

Bülbüle sordum nedendir figanın,
Dedi bağım viran gülü ararım.
Güle sordum dalındaki dikenin
Dedi baykuş konsa ona batarım.

Dağa sordum, neden dumanlı başın,
Dedi bulutlar deydi yardı kaşım.
Ormana sordum nasıl yaşarsın,
Dedi birlik olsan sende anlarsın.

Deryaya sordum nedendir telaşın,
Dedi kıyım kayıp, onu ararım
Yiğide sordum kim kimdir yoldaşın,
Dedi atam şehit ona koşarım.

Vatana sordum nedir ahvalin,
Dedi düşman sevinirse kanarım.
Dedeye sordum nedir mirasın,
Dedi vatanımdır, sahip çıkasın.

İşçiye sordum neresi mekânın
Dedi göçüklerde ekmek kazarım.
Çiftçiye sordum nedir ki harmanın
Dedi umut eker, emek satarım.

Antakya; 12.08.2010

Hasan Çekmecelioğlu

Unutma

Tahtına çıktığın yeri,
Adil yönetmeği ilke edin
Halka, hakka yakın ol, sakın azıtma.
Bir gün gelecek,
O tahttan ineceksin,
Sakın ha unutma.

Seyrine gittiğin yeri,
Görmek istediğin gibi terk et,
Temiz ol, artığınla kirli bırakma
Senin gibi çok gördü bu mekanlar
Sendе kervansın, göceceksin.
Sakın ha unutma

Cenaze görsen ol seri,
Omuz ver, sevaptır tabutu, taşı
Ölmedim deyip, kendini avutma,
Vaden dolunca sende göceceksin,
Senin sandıklarını terk edip,
Omuzlarda taşınacaksın, sakın unutma.

Antakya; 15.06.2009

Hasan Çekmecelioğlu

Ustam

Ne desem bu hususta;
Söyle senin dilin sivridir.
Söyle be Nazım Usta;
İnsanlar tuhaf, perişan
İnsanlıkça çöküşte,

Akıllara fitne, fesat,
Kimi doğruyu yalana,
Kimisi arı paraya,
Ticaret dolana,
Kâr talana dönüştü.

Din siyasete bulaştı.
Siyaset ibadete,
Haram helale,
Kurnazlık dirayete,
Velhasıl ustam,
Har borana karıştı.

Cahit Sıdkı Usta;
Yolun yarısı otuz beş demişti.
Günümüzde her şey gibi,
Bu kural bile değişti.

Antakya; 14.04.2008
Hasan ÇEKMECELİOĞLU

Hasan Çekmecelioğlu

Vatan

Üstünden siyaset yapılan
Kimine göre ederi,
Anlayana, paha biçilmez değeri,
Kanla, canla ödenmiş bedeli,
Her karış toprağı ömre bedel,
Bu cennet mekan.
Öyle kutsal bir yer ki!
Arı, bayrağı ve hürriyeti için,
Hayatlarını seve seve veren,
Ve bu uğurda toprak altında,
Kefensiz yatan,
Atalarımın yadigarı,
Mustafa Kemal'lerin diyarı,
Bu cennet vatan.

Antakya; 18.12.2009

Hasan Çekmecelioğlu

Ya Hu

Ya Hu, beni yaratıp,
Sevginle mi sınarsın?

Sen ki Âdem'e isimleri öğretip,
Affedensin.

Nuh'a gemiyi yaptırıp,
Tufandan koruyansın.

İbrahim'i ateşe salıp,
Narını serin edensin.

Süleyman'a hikmeti verip,
Mülkü veren sensin.

Davut'a nağme verip,
Zebur'u indirensin.

Belayı Eyüp' e salıp,
Sabırla sinayansın.

Musa'ya seslenip
Tur Dağından tecelli edensin.

Ruhundan üfleyip,
İsa'yı var edensin.

Âlemlere rahmet değip,
Muhammed'i gönderensin.

Hulasa Âdem den Muhammed'e
Hakkı bildiren sen, bildirilen hak sensin.

Yüzümü taşlara, tepelere değil,
Yalnız sana dönüyorum.

Senin sevginle uyanıyor.
Sevgin için yaşıyorum.

Attığım her adımda ürküyor.
İncinip, incitmekten korkuyorum.

Ben aciz kulunu bağışla, affet.
Sen ki Kadir ve her şeyi bilensin.

Hasan Çekmecelioğlu

Yakardım Kabulünü Diledim

Yücelerin Yücesine yalvardım.
Allah' tan sana, sağlık, şifa diledim; bilesin.

O buyurmuş "isteyene yakınım " diye
Yakardım, kabulünü diledim; bilesin.

Dünyadaysan madem, "Neden Sorma"
Sınav yerindesin, sınanıyorsun demek; bilesin.

Sabret, sabrın tadı acıdır Abla;
Ama sonu sağlık, selamettir; bilesin.

Sen yeter ki iste, umut et.
Gerisi onun için kolaydır; bilesin.

Defne; 21.07.2015

Hasan Çekmecelioğlu

Yalan Söyleyemem

Hakkı severim deyip,
Ölümü sevdiğimi söyleyemem.
Ölüm haktır, biliyorum ama
Can da tatlıdır, ayrılıksa zor.
Kimseye yalan söyleyemem.

Yağmur rahmettir ama
Rahmetten kaçmam deyip,
Kimseyi, kendimi aldatamam
Yağmurun altında şemsiyesiz dolaşıp,
Islanmayı göze alamam.

Fitneyi sevmem değip,
Riyakâr, hilekâr olamam.
Çocuklar, fitnedir ama
Hayatın tadıdır, anlamıdır.
Sevmem değip, yalan söyleyemem.

Tanrım her şeye kadirdir.
Ama bendekilere sahiptir diyemem.
Yaratandır ama eşten, çocuktan münezzehtir.
Bense evliyim, eşim çocuğum var.
Allah; tektir, yektir aksini düşünemem.

Antakya; 14.04.2008
Hasan ÇEKMECELİOĞLU

Hasan Çekmecelioğlu

Yaşama Dair

Doğru yanıt;
Sevgi öpücüğü ise eğer,
Yanlış söz de;
Mermi gibi hayata kasteder.
Sevgi dolu bir bakış;
Kutuplarda buzları eritir.
Tatlı gülüş;
Yürekte volkan olur,
Kaskatı inadı bile çürütür.
Susmak an olur;
O kadar şey anlatır ki
Bütün lügati döktürsen de,
Yine yetersiz kalır.
Bazen haykırırsan da nafiye,
Duyuramazsın kimseye,
Yaşamın zindan olur.
An gelir,
Kederi anlatmaya,
Hıçkırıklar aciz,
Gidişin bile kifayetsiz kalır.

Antakya; 16.01.2012

Hasan Çekmecelioğlu

Yaşayan Kılavuz

Babama sordum;
"Çocuklar büyür mü?" diye.
"Büyüseler ne çıkar ki?" dedi.
"Nasıl yani, anlamadım?" dedim.
Gözüme bakarak, gülümsedi.
"Yine de babaları kalırsın." dedi.
Kocasalar da;
Duyduğun kaygılar bitmez ki.
Özleminse hiç mi, hiç dinmez.
Hastalandıklarında hastasın.
Öfkelerinde hedef,
Sıkıntılarında sığındıkları limansın.

Yine sordum.
"Babanın görevi biter mi?" diye.
"Yaşarken mi?" dedi.
"Öldüksen sonrası da mı var?" dedim.
Yüzüme bakmadan.
"Kötülük edenin atasına söver misin?" dedi.
"Ama edilmez mi baba?" dedim.
Hışımla bir baktı ki yüzüme.
"Bitmiyormuş gördün mü?" dedi
Utanarak başımı öne eğdim.
Ve kısık bir sesle;
"Anladım baba, anladım" dedim.

Defne;22 Nisan 2019

Hasan Çekmecelioğlu

Yeter

Anneler, bacılar ağlamasın
Babalar mahzun gözü yaşlı,
Gelinler dul ve çaresiz,
Bebeler, yetim kalmasın.

Kanlarımız dökülmesin.
Hanelerimiz darmadağın, viran
Hain emellere hizmet;
Yeter evlatlarımız şehit düşmesin.

Atalarımız; ebediyen yaşasın,
Beraber yaşansın diye kurdu,
Bu devleti, laik cumhuriyeti,
Huzurumuz, birliğimiz bozulmasın.

Aymazca uyuyanlar; uyansın!
Yeter; duysun artık avazımızı.
Bizi bize kırdıranlar; arlansın!
Bölemez, bölemezler vatanımızı.

Antakya; 18.10.2007

Hasan Çekmecelioğlu

Yeterki Ara

Dinle beni.
Şöyle uzaklara bak.
Bak ki dinlenesin.
Gözlerinin göre bildiği renkleri,
Gör, gör de doğayı sevesin.
Dikkat et ve dur.
Renklerin uyumunda,
Güzellik mi ararsın?
Sen yeter ki ara.
O güzelim yeşil doğada,
Mutluluğu bulacaksın.

Antakya; 09.05.2007

Hasan Çekmecelioğlu